

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-190-04

Druk nr 3527
Warszawa, 29 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej.

Projekty aktów wykonawczych do ustawy zostaną przekazane niezwłocznie po zakończeniu prac nad ich przygotowaniem.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) współdziałanie ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz odrębnych przepisów,

9) realizacja zadań, wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, na zasadach i w zakresie w nich określonych.”;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania przewidziane dla Państwowej Straży Pożarnej w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych wykonuje Wojskowa Ochrona Przeciwpożarowa w trybie i na zasadach określonych, w drodze rozporządzenia, przez Ministra Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.”;

3) w art. 8:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W ramach jednostek ratowniczo-gaśniczych, o których mowa w ust. 2, mogą być wyodrębnione czasowe posterunki Państwowej Straży Pożarnej. Pełnienie

służby na czasowym posterunku jest równoznaczne z pełnieniem służby w miejscowości, w której znajduje się dana jednostka ratowniczo-gaśnicza.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W skład jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, mogą wchodzić jednostki ratowniczo-gaśnicze.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jednostki ratowniczo-gaśnicze utworzone w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, realizują zadania ratownicze na obszarze i w zakresie ustalonym w porozumieniu z właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.”,

d) w ust. 4 uchyla się pkt 1 i pkt 3-5,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, w celu ujednoczenia oraz zapewnienia racjonalnej gospodarki transportowej w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej:

- 1) sposób korzystania ze sprzętu transportowego oraz ewidencji pracy sprzętu,
- 2) metody utrzymania sprawności technicznej sprzętu transportowego,
- 3) sposób uznawania sprzętu transportowego za zbędny oraz zagospodarowania tego sprzętu,
- 4) sposób rozliczania zużycia paliw.”;

4) w art. 10:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kierowanie krajowym systemem ratowniczo-gaśniczym, a w szczególności:

- a) dysponowanie podmiotami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze kraju, poprzez swoje stanowisko kierowania,
- b) ustalanie zbiorczego planu sieci podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- c) ustalanie planu rozmieszczania na obszarze kraju sprzętu specjalistycznego w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- d) dysponowanie odwodami operacyjnymi i kierowanie ich siłami,
- e) dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiar lub zasięg przekracza możliwości sił ratowniczych województwa,
- f) organizowanie centralnego odwodu operacyjnego oraz przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, których siły i środki tworzą centralny odwód operacyjny,
- g) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- h) ustalanie sposobu przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) organizowanie kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,”
- po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5c w brzmieniu:
 - „5a) uzgadnianie z komendantami szkół Państwowej Straży Pożarnej programów nauczania dla zawodów inżynier pożarnictwa i technik pożarnictwa,
 - 5b) opracowywanie i zatwierdzanie programów szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz sprawowanie nadzoru w zakresie dydaktycznym nad ich realizacją,
 - 5c) nadzór nad przestrzeganiem bezpieczeństwa i higieny służby w Państwowej Straży Pożarnej,”
- pkt 11 otrzymuje brzmienie:
 - „11) prowadzenie współpracy międzynarodowej, udział w przygotowywaniu i wykonywaniu umów międzynarodowych w zakresie określonym w ustawach i w tych umowach oraz kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych,”
- dodaje się pkt 12-16 w brzmieniu:
 - „12) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej na wypadek katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w

przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego,

- 13) organizowanie krajowych oraz międzynarodowych ćwiczeń ratowniczych,
- 14) ustalanie ramowego regulaminu służby i musztry w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz ceremoniału pożarniczego,
- 15) inicjowanie oraz organizowanie działalności sportowej i ustalanie regulaminów sportowych zawodów pożarniczych oraz innych zawodów dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej,
- 16) realizacja zadań, wynikających z innych ustaw.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

- „5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej ustala, w drodze zarządzenia, sposób przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.
6. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej ustala, w drodze zarządzenia, ramowy regulamin służby i musztry w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz ceremoniał pożarniczy.”;

5) w art. 12:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

- „3a. W razie zwolnienia stanowiska komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej wyznaczonemu oficerowi Państwowej Straży Pożarnej, na okres nie dłuższy niż 1 miesiąc.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do zadań komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej należy:

- 1) kierowanie komendą wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej,
- 2) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze województwa, z uwzględnieniem przepisów art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b i c,
- 3) organizowanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, w tym odwołów operacyjnych na obszarze województwa,
- 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa poprzez swoje stanowisko kierowania, a w szczególności dowodzenie działaniami ratowniczymi, których rozmiar lub zasięg przekracza możliwości sił ratowniczych powiatu,
- 5) kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej z obszaru województwa do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych,
- 6) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
- 7) przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze województwa,
- 8) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej na obszarze

województwa i powiatów, na wypadek katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego,

- 9) organizowanie ćwiczeń ratowniczych wojewódzkich,
- 10) kontrola uzgadniania projektów budowlanych pod względem ochrony przeciwpożarowej,
- 11) kontrolowanie komendantów powiatowych (miejskich) i komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
- 12) nadzór nad przestrzeganiem bezpieczeństwa i higieny służby w komendach powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
- 13) analizowanie stanu bezpieczeństwa województwa w zakresie zadań realizowanych przez Państwową Straż Pożarną,
- 14) opracowywanie programów szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz organizowanie szkolenia i doskonalenia zawodowego, a także inicjowanie przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu na obszarze województwa,
- 15) udział w przygotowywaniu projektu budżetu państwa w części, której dysponentem jest właściwy wojewoda, w rozdziałach dotyczących ochrony przeciwpożarowej,
- 16) wspieranie inicjatyw społecznych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

- 17) współdziałanie z zarządem wojewódzkim Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 18) realizacja zadań wynikających z innych ustaw.”;
- 6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej w porozumieniu ze starostą. Przepisu art. 35 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.³⁾) nie stosuje się.

2. W razie niezajęcia stanowiska lub niezaakceptowania zgłoszonej kandydatury na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, w terminie 30 dni od dnia jej przedstawienia staroście, przedstawia się niezwłocznie kolejną kandydaturę. W przypadku braku porozumienia w stosunku do tej kandydatury w terminie 14 dni od dnia jej przedstawienia staroście, na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej powołuje wskazanego przez wojewodę oficera Państwowej Straży Pożarnej.

3. Komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej po zasięgnięciu opinii starosty. Przepis art. 12 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. W razie zwolnienia stanowiska komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej wyznaczonemu oficerowi Państwowej Straży Pożarnej, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące.
5. Zastępców komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej powołuje spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej i odwołuje komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.
6. Do zadań komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej należy:
 - 1) kierowanie komendą powiatową (miejską) Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) organizowanie jednostek ratowniczo-gaśniczych,
 - 3) organizowanie na obszarze powiatu krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
 - 4) dysponowanie oraz kierowanie siłami i środkami krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu poprzez swoje stanowisko kierowania,
 - 5) kierowanie jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej z obszaru powiatu do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa, na podstawie wiążących Rzeczpos-

politą Polską umów i porozumień międzynarodowych,

- 6) analizowanie działań ratowniczych prowadzonych na obszarze powiatu przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- 7) organizowanie i prowadzenie akcji ratowniczej,
- 8) współdziałanie z komendantem gminnym ochrony przeciwpożarowej, jeżeli komendant taki został zatrudniony w gminie,
- 9) rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń,
- 10) opracowywanie planów ratowniczych na obszarze powiatu,
- 11) nadzorowanie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
- 12) wykonywanie zadań z zakresu ratownictwa,
- 13) wstępne ustalanie przyczyny oraz okoliczności powstania i rozprzestrzeniania się pożaru oraz miejscowego zagrożenia,
- 14) organizowanie szkolenia i doskonalenia pożarniczego,
- 15) szkolenie członków ochotniczych straży pożarnych,
- 16) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie kultury fizycznej i sportu z udziałem podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego na obszarze powiatu,
- 17) wprowadzanie podwyższonej gotowości operacyjnej w komendzie powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej na wypadek

katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego,

- 18) współdziałanie z zarządem (oddziałem) powiatowym Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- 19) przeprowadzanie inspekcji gotowości operacyjnej ochotniczych straży pożarnych na obszarze powiatu, pod względem przygotowania do działań ratowniczych,
- 20) realizacja zadań, wynikających z innych ustaw.”;

7) w art. 13a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Regulamin organizacyjny komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej jest ustalany przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej i zatwierdzany przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, po zasięgnięciu opinii wojewody. Regulamin ten nie stanowi części regulaminu organizacyjnego urzędu wojewódzkiego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, ramową organizację komendy wojewódzkiej i powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) podziału komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej na kategorie w zależności od liczby stałych mieszkańców odpowiednio na obszarze województwa i powiatu,
- 2) trybu naliczania etatów dla komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) poszczególnych kategorii,
- 3) rodzajów komórek organizacyjnych oraz zakresu ich działania,
- 4) stanowisk kierujących poszczególnymi komórkami organizacyjnymi.

Rozporządzenie powinno zapewnić dostosowanie organizacji komend Państwowej Straży Pożarnej do realizowanych przez nie zadań ustawowych.”;

- 8) w art. 14 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rada powiatu (miasta) przynajmniej raz w roku rozpatruje informację komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o stanie bezpieczeństwa powiatu (miasta na prawach powiatu) w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Na polecenie starosty (prezydenta miasta) informację taką właściwy komendant jest obowiązany składać w każdym czasie.

2. Rada powiatu (miasta) na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze uchwały, kierunki działań zmierzających do usunięcia istotnych dla wspólnoty samorządowej zagrożeń w zakresie ochrony przeciwpożarowej.”;

- 9) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Organizację i zakres działania jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektora oraz jego

zastępców reguluje ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.⁴⁾).

2. Organizację i zakres działania oraz tryb powoływania i odwoływania dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa reguluje ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.⁵⁾) oraz ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁶⁾);

- 10) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Czynności kontrolno-rozpoznawcze”;

- 11) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. W celu rozpoznawania zagrożeń, realizacji nadzoru nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych oraz przygotowania do działań ratowniczych, Państwowa Straż Pożarna przeprowadza czynności kontrolno-rozpoznawcze oraz ćwiczenia.

2. Czynności kontrolno-rozpoznawcze są przeprowadzane na podstawie:

- 1) rocznego planu czynności kontrolno-rozpoznawczych,
- 2) zgłoszenia zakładu o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.⁷⁾),
- 3) zlecenia starosty, o którym mowa w art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym,

- 4) poleceń sądu, prokuratora lub Najwyższej Izby Kontroli,
 - 5) zgłoszenia obiektu, dla którego przepisy prawa wymagają wydania przez organy Państwowej Straży Pożarnej opinii lub zajęcia stanowiska w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
 - 6) zawiadomienia wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o stwierdzeniu zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub naruszenia środowiska, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),
 - 7) wystąpienia istotnych nowych okoliczności w zakresie stanu bezpieczeństwa na terenie działania komendy powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej.
3. Czynności kontrolno-rozpoznawcze są przeprowadzane w zakresie:
- 1) kontroli przestrzegania przepisów przeciwpożarowych,
 - 2) oceny zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej rozwiązań technicznych zastosowanych w obiekcie budowlanym,
 - 3) oceny zgodności wykonania obiektu budowlanego z projektem budowlanym,
 - 4) ustalenia spełnienia wymogów bezpieczeństwa w zakładzie stwarzającym zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,

- 5) rozpoznawania możliwości i warunków prowadzenia działań ratowniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej,
 - 6) rozpoznawania innych miejscowych zagrożeń,
 - 7) wstępnego ustalania nieprawidłowości, które przyczyniły się do zaniedbań, powstania pożaru oraz okoliczności jego rozprzestrzenienia,
 - 8) zebrania informacji niezbędnych do wykonania analizy poważnej awarii przemysłowej i sformułowania zaleceń dla prowadzącego zakład.
4. Prawo do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych mają strażacy upoważnieni przez właściwego komendanta Państwowej Straży Pożarnej.
 5. Czynności kontrolno-rozpoznawcze mogą być przeprowadzane przez inne osoby upoważnione przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.
 6. Strażacy, o których mowa w ust. 4, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów przeciwpożarowych, mają prawo do nakładania grzywny w drodze mandatu karnego.
 7. Czynności kontrolno-rozpoznawcze mogą być przeprowadzane po doręczeniu kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych, przynajmniej na 7 dni, a w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5, przynajmniej na 3 dni – przed terminem ich rozpoczęcia. Upoważnienie może być doręczone kontrolowanemu w chwili przystąpienia do

czynności kontrolno-rozpoznawczych, jeżeli co do miejsca ich przeprowadzania powzięto informację o możliwości występowania zagrożenia życia ludzi lub bezpośredniego niebezpieczeństwa powstania pożaru.

8. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 7, powinno zawierać:
 - 1) podstawę prawną przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 2) oznaczenie organu przeprowadzającego czynności kontrolno-rozpoznawcze,
 - 3) datę i miejsce wystawienia,
 - 4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe strażaka Państwowej Straży Pożarnej, upoważnionego do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz numer jego legitymacji służbowej,
 - 5) imię i nazwisko oraz rodzaj i numer dokumentu tożsamości innej osoby upoważnionej do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 6) oznaczenie podmiotu objętego czynnościami kontrolno-rozpoznawczymi i miejsca ich przeprowadzenia,
 - 7) określenie zakresu przedmiotowego czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 8) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli,

- 9) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji,
 - 10) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
9. W chwili przystąpienia do czynności kontrolno-rozpoznawczych, upoważnieni do przeprowadzania tych czynności, zwani dalej „kontrolującymi”, okazują kontrolowanemu: strażak – legitymację służbową, a inna osoba – dokument tożsamości.
10. Kontrolowany jest obowiązany umożliwić kontrolującemu przeprowadzenie czynności kontrolno-rozpoznawczych, a w tym:
- 1) udzielić niezbędnych informacji i wyjaśnień w sprawach objętych zakresem czynności oraz wyrazić zgodę na sporządzenie dokumentacji fotograficznej,
 - 2) umożliwić dostęp do obiektów, urządzeń i innych składników majątkowych, w stosunku do których mają być przeprowadzone czynności,
 - 3) zapewnić wgląd w dokumentację i prowadzone ewidencje objęte zakresem czynności,
 - 4) umożliwić sporządzenie kopii niezbędnych dokumentów,
 - 5) zapewnić warunki do pracy, w tym w miarę możliwości samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów,
 - 6) udostępnić środki łączności i inne konieczne środki techniczne, jakimi dysponuje, w zakresie niezbędnym do przeprowadzania czynności.

11. Kontrolujący ma prawo wstępu do wszystkich obiektów i pomieszczeń, z wyjątkiem części mieszkalnej oraz stanowiących własność bądź zarządzanych przez:
 - 1) komórki i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu i Straż Graniczną,
 - 2) obce misje dyplomatyczne, urzędy konsularne bądź inne instytucje międzynarodowe korzystające z immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych.
12. Kontrolujący podlega obowiązującym w obiektach i pomieszczeniach kontrolowanego przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy, o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie przeciwpożarowej. Kontrolujący nie podlega przeszukaniu przewidzianemu w regulaminie ochrony obiektów i pomieszczeń kontrolowanego.
13. Z ustaleń dokonanych w toku czynności kontrolno-rozpoznawczych kontrolujący sporządza protokół. Protokół podpisują kontrolujący oraz kontrolowany bądź osoba przez niego upoważniona, po zapoznaniu się z treścią protokołu.
14. Kontrolowany bądź osoba przez niego upoważniona mają prawo wniesienia zastrzeżeń do protokołu przed jego podpisaniem.
15. W razie odmowy podpisania protokołu, kontrolujący czyni o tym wzmiankę w protokole.

16. Kontrolujący doręcza bez zbędnej zwłoki właściwemu miejscowo komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej oryginał protokołu. Kopię protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej.
17. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób planowania czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 2) sposób sporządzania protokołów z czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 3) warunki, którym powinny odpowiadać osoby, które mogą być upoważnione do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych,
 - 4) sposób gromadzenia i przekazywania wyników czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz wzory zestawień tych wyników.

Rozporządzenie powinno zapewniać właściwą realizację czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz ich dokumentację.”;

12) uchyla się art. 24 i 25;

13) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Służbę w Państwowej Straży Pożarnej może pełnić obywatel polski, niekarany za przestępstwa lub za przestępstwa skarbowe, korzystający z pełni praw publicznych, posiadający co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do pełnienia tej służby.”;

14) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Art. 29a. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej jest obowiązany zapewnić bezpieczeństwo i higienę służby strażaków.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki bezpieczeństwa i higieny służby strażaków, z uwzględnieniem:

- 1) wymagań bezpieczeństwa i higieny służby w obiektach przeznaczonych dla jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej oraz czasowych posterunków,
- 2) wymagań w zakresie wyposażenia strażaków w środki ochrony indywidualnej,
- 3) wymagań w zakresie zabezpieczenia medycznego strażaków podczas akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia,
- 4) wymagań bezpieczeństwa i higieny służby podczas akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia.

Rozporządzenie powinno zapewniać optymalne warunki bezpieczeństwa i higieny służby w stosunku do wykonywanych zadań przez strażaków.

3. W sprawach związanych z bezpieczeństwem i higieną służby, w zakresie nie uregulowanym ustawą i rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu X ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁸⁾).

4. Wymagania, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, mają odpowiednie zastosowanie do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu.”;

15) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Dzień 4 maja jest Dniem Strażaka.”;

16) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Strażak pełniący służbę na stanowisku służbowym zajmowanym na podstawie powołania może być w każdym czasie, niezwłocznie lub w określonym terminie, odwołany z tego stanowiska przez organ uprawniony do powołania. Od aktu odwołania ze stanowiska nie przysługuje odwołanie.

2. Odwołanie strażaka ze stanowiska służbowego, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku służbowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, strażak zachowuje ostatnio zajmowane stanowisko służbowe, dla którego ustawa nie przewiduje powołania. Można go jednak przenieść na inne, co najmniej równorzędne stanowisko, w tej samej lub innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej.

4. Strażaka odwołanego z zajmowanego stanowiska można przenieść do dyspozycji właściwego przełożonego, jeśli przewiduje się powołanie (przeniesienie) na inne stanowisko służbowe lub zwolnienie ze służby. Okres pozostawania strażaka w dyspozycji nie może być dłuższy niż 12 miesięcy.

5. W okresie pozostawania w dyspozycji strażak zachowuje prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.
6. W okresie pozostawania w dyspozycji strażak jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe na polecenie przełożonego, w którego dyspozycji pozostaje.";

17) w art. 32 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w komendzie powiatowej (miejskiej) – komendant powiatowy (miejski),”;

18) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek komendanta wojewódzkiego, komendanta szkoły, dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej lub dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa, może skrócić okres służby przygotowawczej strażaka.”,

b) uchyla się ust. 5;

19) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Czas służby strażaka nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie przekraczającym 6 miesięcy.

2. Tygodniowy wymiar czasu służby strażaka, skierowanego do szkoły, na przeszkolenie lub na studia, jest określony programem nauczania.
3. Wprowadza się rozkład czasu służby strażaka:
 - 1) zmianowy – na stanowiskach, na których wykonywanie zadań wymaga zachowania ciągłości służby,
 - 2) codzienny – na pozostałych stanowiskach.
4. Stanowiska, o których mowa w ust. 3, w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej ustalają kierownicy tych jednostek.
5. Zmianowy rozkład czasu służby strażaka polega na wykonywaniu zadań służbowych podczas pełnienia dyżurów trwających nie dłużej niż 24 godziny, po których następują co najmniej 24 godziny wolne od służby.
6. Codzienny rozkład czasu służby strażaka polega na wykonywaniu zadań służbowych po 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku.
7. W ramach codziennego rozkładu czasu służby strażak może być wyznaczony do pełnienia, w dowolnym okresie, dyżuru trwającego 24 godziny, po których udziela się 48 godzin wolnych od służby w dniach od poniedziałku do piątku.
8. W ramach czasu wolnego strażaka można wyznaczyć do pełnienia dyżuru domowego.
9. Czas służby strażaka może być przedłużony do 48 godzin tygodniowo, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia ciągłości służby.

10. W przypadku wprowadzenia podwyższonej gotowości operacyjnej w Państwowej Straży Pożarnej, czas służby strażaka można przedłużyć ponad normę, o której mowa w ust. 9. W takim przypadku, w zamian za czas służby strażakowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze, w przyjętym okresie rozliczeniowym.
11. W zamian za czas służby lub za czas dyżuru, z wyjątkiem dyżuru domowego, przekraczający normę określoną w ust. 1, strażakowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze.
12. Przepisu ust. 11 nie stosuje się do strażaków pełniących służbę na stanowiskach, na które ustawa przewiduje powołanie.
13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób pełnienia służby w zmianowym i codziennym rozkładzie czasu służby, uwzględniając:
 - 1) czas trwania dyżuru w zmianowym rozkładzie czasu służby,
 - 2) godziny rozpoczęcia i zakończenia służby,
 - 3) okoliczności uzasadniające przedłużenie czasu służby,
 - 4) dopuszczalny czas kierowania pojazdem samochodowym,
 - 5) udzielanie czasu wolnego od służby,
 - 6) właściwość przełożonych do określania harmonogramu służby,
 - 7) sposób pełnienia dyżurów domowych i ich wymiar,

8) grupy strażaków zwolnionych z pełnienia służby w porze nocnej, niedziele, święta,

9) sposób prowadzenia ewidencji czasu służby.

Rozporządzenie powinno zapewniać ciągłość służby w Państwowej Straży Pożarnej.

14. Czas służby oraz rozkład czasu służby strażaka pełniącego służbę na stanowisku nauczyciela akademickiego, w zakresie wynikającym z wykonywania obowiązków dydaktycznych i naukowych, określonych w planach studiów i programach nauczania, określają przepisy ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁹⁾.”;

20) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Mianowanie lub powołanie strażaka na określone stanowisko służbowe jest uzależnione od posiadanego wykształcenia ogólnego, kwalifikacji pożarniczych oraz stażu służby lub pracy.

2. Stanowiska służbowe w Państwowej Straży Pożarnej dzieli się na oficerskie, aspiranckie, podoficerskie i szeregowych.

3. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania co najmniej tytułu zawodowego inżyniera pożarnictwa lub uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do

wykonywania zawodu regulowanego inżyniera pożarnictwa.

4. Stanowiska oficerskie, z zastrzeżeniem ust. 5, mogą zajmować również strażacy posiadający wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej oraz:
 - 1) tytuł zawodowy technika pożarnictwa bądź uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa lub
 - 2) ukończone przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 2 lit. a.
5. Stanowiska oficerskie związane z kierowaniem działaniami ratowniczymi mogą zajmować strażacy posiadający wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej, którzy posiadają tytuł zawodowy technika pożarnictwa i ukończone przeszkolenie zawodowe, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 2 lit. a.
6. Na stanowiskach aspiranckich wymaga się posiadania co najmniej tytułu zawodowego technika pożarnictwa lub uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach

członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa.

7. Na stanowiskach podoficerskich i szeregowych wymaga się posiadania co najmniej kwalifikacji wymaganych dla zawodu strażaka lub uzyskanie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu strażaka w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego strażaka.
8. W szczególnie uzasadnionych indywidualnych przypadkach minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę na odstępstwo od wymagań kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3, 6 i 7, na czas określony, niezbędny do uzupełnienia kwalifikacji, jednak nie dłuższy niż 3 lata.
9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem:

- 1) rodzaju stanowisk służbowych oficerskich, podoficerskich, aspiranckich i szeregowych,
- 2) stażu służby lub pracy wymaganego do zajmowania poszczególnych stanowisk,
- 3) wymaganego wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego dla niektórych stanowisk,
- 4) stażu służby na określonych stanowiskach służbowych, uprawniającego do zajmowania niektórych stanowisk.

W rozporządzeniu należy uwzględnić charakter zadań wykonywanych przez strażaków na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz potrzebę zapewnienia niezbędnego poziomu doświadczenia zawodowego i kwalifikacji tych strażaków.”;

21) art. 36a otrzymuje brzmienie:

„Art. 36a. 1. Strażak podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu, które ma na celu:

- 1) stworzenie podstaw do określenia indywidualnego programu rozwoju zawodowego,
- 2) motywowanie do rzetelnego i sprawnego wykonywania przez strażaka obowiązków i zadań zawartych w powierzonym zakresie obowiązków służbowych na danym stanowisku,
- 3) ustalenie przydatności do służby, ocenę wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz przydatności na zajmowanym stanowisku,

- 4) wyłanianie kandydatów do mianowania i powołania na wyższe stanowiska służbowe oraz awansowania na wyższe stopnie służbowe.
2. W przypadku strażaków – nauczycieli i nauczycieli akademickich opiniowanie służbowe dotyczy również wywiązywania się z obowiązków określonych w ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym oraz ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.¹⁰⁾).
 3. Opinię służbową wydają:
 - 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – dla Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – dla swoich zastępców, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej, pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej oraz dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
 - 3) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej – dla zastępcy komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,
 - 4) komendant szkoły Państwowej Straży Pożarnej, dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa, dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej – odpowiednio dla zastępcy komendanta szkoły

Państwowej Straży Pożarnej, zastępcy dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa, zastępcy dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,

- 5) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej – dla zastępcy komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej,
 - 6) strażakom nie wymienionym w pkt 1-5 – przełożony uprawniony do mianowania (powołania) strażaka na dane stanowisko służbowe.
4. Wydający opinię służbową albo upoważniony przez niego przełożony strażaka zapoznaje opiniowanego z opinią w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia.
 5. Strażak, który nie zgadza się z treścią opinii, może wnieść, za pośrednictwem wydającego opinię, odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 14 dni od dnia zapoznania z opinią.
 6. Jeżeli opinia została wydana przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, odwołanie nie przysługuje. Jednakże strażak może zwrócić się do organu, który wydał opinię z wnioskiem o zmianę tej opinii.
 7. Przełożony właściwy do rozpatrzenia odwołania może zaskarżoną opinię:
 - 1) utrzymać w mocy,
 - 2) uchylić w całości i wydać nową opinię,

- 3) uchylić w całości i polecić ponowne wydanie opinii z uwzględnieniem wskazanych okoliczności,
 - 4) umorzyć postępowanie odwoławcze.
8. Opinia wydana wskutek odwołania jest ostateczna. Ostateczną opinię włącza się do akt osobowych strażaka.
 9. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może zmienić lub uchylić opinię wydaną przez przełożonych, o których mowa w ust. 3 pkt 2-6, w przypadku:
 - 1) ujawnienia nowych istotnych okoliczności, które nie były znane w toku opiniowania,
 - 2) stwierdzenia, że opinia została wydana z naruszeniem przepisów o opiniowaniu.
 10. Zmiana opinii na niekorzyść strażaka może nastąpić w terminie 30 dni od dnia, w którym opinia stała się ostateczna.
 11. Zmiana opinii na korzyść strażaka może nastąpić w każdym czasie.
 12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb opiniowania strażaka, uwzględniając w szczególności:
 - 1) częstotliwość wydawania opinii służbowej,
 - 2) zakres i kryteria brane pod uwagę przy opiniowaniu,
 - 3) tryb sporządzania opinii służbowej i zapoznawania z nimi strażaków oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań od opinii,

4) wzory arkuszy opinii służbowej.

Rozporządzenie powinno zapewniać ochronę interesów strażaka i słuszny interes służby oraz sprawność postępowania.”;

22) w art. 37b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak może być delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej w tej samej lub innej miejscowości z urzędu lub na własny wniosek.”;

23) w art. 37d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do delegowania lub przenoszenia do innej jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej są właściwi:

- 1) Komendant Główny – na obszarze kraju,
- 2) komendant wojewódzki – na obszarze województwa.”;

24) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Strażaka zawiesza się w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Strażaka można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe nieumyślne albo postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby, na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w czynnościach służbowych można

przedłużyć do czasu uzyskania prawomocnego wyroku sądu, chyba że zawieszenie nastąpiło z powodu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

4. Wniesienie odwołania od zawieszenia w czynnościach służbowych lub jego przedłużenia nie wstrzymuje wykonania decyzji o zawieszaniu lub przedłużeniu okresu zawieszenia.”;

25) w art. 42:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak podlega okresowym profilaktycznym badaniom lekarskim na zajmowanym stanowisku służbowym oraz okresowej ocenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres, tryb i częstotliwość przeprowadzania profilaktycznych badań lekarskich oraz oceny zdolności fizycznej i psychicznej strażaka do służby, uwzględniając w szczególności:

- 1) zakres profilaktycznych badań lekarskich,
- 2) częstotliwość przeprowadzania badań i ocen,
- 3) sposób przeprowadzania próby wydolnościowej,
- 4) sposób przeprowadzania testu sprawności fizycznej,
- 5) sposób ewidencjonowania wyników sprawności fizycznej,
- 6) wzór indywidualnej karty sprawności fizycznej.

Rozporządzenie powinno zapewniać ochronę zdrowia strażaka w sposób umożliwiający prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych.”;

26) w art. 43:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne,”

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, ścigane z oskarżenia prywatnego albo nieumyślne,”

– po pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) upływu 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 4 zwolnienie następuje po upływie 6 miesięcy, a w przypadku służby przygotowawczej po upływie 3 miesięcy, od dnia ogłoszenia decyzji o likwidacji jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej albo jej reorganizacji.”

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zwolnienie strażaka ze służby na podstawie ust. 3 pkt 5 może nastąpić po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej, reprezentującej danego strażaka.”;

27) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak zwolniony ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3-5 oraz ust. 3 pkt 2 przed upływem 5 lat od ukończenia nauki w ramach służby kandydackiej w Szkole Głównej

Służby Pożarniczej, Centralnej Szkole Państwowej Straży Pożarnej lub szkołach aspirantów Państwowej Straży Pożarnej, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki.”;

28) dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia przez przełożonych, o których mowa w art. 32 ust. 1, dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem służbowym strażaków oraz sposób prowadzenia akt osobowych, a także rodzaje i wzory dokumentów.”;

29) dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Wykonywanie zadań poza granicą państwa

Art. 49b. 1. Strażak może zostać delegowany, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby poza granicą państwa w grupie ratowniczej utworzonej do udziału w:

- 1) działaniach ratowniczych, akcji poszukiwczo-ratowniczej lub humanitarnej,
- 2) szkoleniu i ćwiczeniach ratowniczych.

2. Strażak, za jego zgodą, może zostać również wyznaczony, przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, do wykonywania określonych zadań poza granicą państwa.

Art. 49c. 1. O utworzeniu i likwidacji grupy ratowniczej decyduje:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w przypadkach, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1,

- 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – w przypadkach, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 2.
2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, określa się w szczególności:
 - 1) nazwę i liczebność grupy ratowniczej oraz czas pozostawania poza granicą państwa,
 - 2) cel skierowania grupy ratowniczej, zakres jej zadań oraz obszar działania,
 - 3) system kierowania i dowodzenia grupą ratowniczą oraz właściwy organ: państwa przyjmującego grupę ratowniczą lub organizacji międzynarodowej, któremu zostanie ona podporządkowana na czas realizacji zadań,
 - 4) podmioty wyznaczone do współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego grupę ratowniczą oraz organizacji międzynarodowej koordynującej niesienie pomocy,
 - 5) wyposażenie grupy ratowniczej w psy ratownicze oraz środki i sprzęt specjalny, a także w dodatkowe umundurowanie i wyposażenie specjalne członków grupy ratowniczej, wodę i dodatkową żywność,
 - 6) trasy i czas przemieszczania się grupy ratowniczej w przypadku tranzytu.
 3. W przypadku konieczności przedłużenia lub skrócenia czasu pozostawania grupy ratowniczej poza granicą państwa, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku innych uregulowań zawartych w wiążących Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych i porozumieniach zawartych w ich wykonaniu.

Art. 49d. 1. Strażacy wchodzący w skład grupy ratowniczej podlegają na terytorium państwa obcego przepisom karnym, dyscyplinarnym i porządkowym obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Strażacy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani przestrzegać prawa państwa przyjmującego oraz wiążące Rzeczpospolitą Polską prawo międzynarodowe.

Art. 49e. 1. Strażak w czasie delegowania do pełnienia służby w grupie ratowniczej poza granicą państwa otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Strażakowi, o którym mowa w ust. 1, przysługują ponadto:
 - 1) świadczenia z tytułu podróży i przejazdów oraz inne należności pieniężne związane z delegowaniem, określone w przepisach o podróżach służbowych za granicę, wypłacane w walucie polskiej lub obcej,
 - 2) dodatkowe umundurowanie i wyposażenie specjalne,

- 3) woda i dodatkowa żywność w ilości wynikającej ze zwiększonego wydatku energetycznego związanego z długotrwałym charakterem działań ratowniczych prowadzonych w uciążliwych warunkach,
 - 4) dodatkowe ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków, kosztów leczenia i śmierci oraz odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe podczas działań ratowniczych za granicą,
 - 5) świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135),
 - 6) zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne,
 - 7) badania laboratoryjne i lekarskie oraz szczepienia ochronne.
3. Badania laboratoryjne i lekarskie oraz szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 2 pkt 7, wykonuje się corocznie w terminie do dnia 31 stycznia lub przed wyjazdem z kraju w rejon działania grupy ratowniczej oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, jeżeli badania takie i szczepienia są uzasadnione miejscem pełnienia służby i charakterem wykonywanych zadań.
 4. W przypadku śmierci strażaka, związanej z wykonywaniem przez niego zadań służbowych w grupie ratowniczej, zapewnia się bezpłatny przewóz zwłok do kraju oraz zwrot kosztów pogrzebu.

5. Przepisy ust. 2 pkt 3, 4, 6 i 7 oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio do psów ratowniczych, o których mowa w art. 49c ust. 2 pkt 5.

Art. 49f. 1. W czasie działania poza granicą państwa grupa ratownicza podlega Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej, w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji organów reprezentujących organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne.

2. Kierowanie podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego poza granicę państwa w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 5 pkt 4a i art. 13 ust. 4 pkt 4a, odbywa się na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa oraz organizację działania grupy ratowniczej, z uwzględnieniem w szczególności:
 - 1) oceny predyspozycji do służby poza granicą państwa,
 - 2) przypadków odwoływania przed wyznaczonym terminem oraz przedłużania czasu delegowania,
 - 3) podległości służbowej członków grupy ratowniczej,
 - 4) składu i wewnętrznej struktury grupy ratowniczej,
 - 5) przewozu członków i wyposażenia grupy ratowniczej

– kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej realizacji zadań grup ratowniczych poza granicą państwa.

- Art. 49g. Wydatki związane z udziałem grup ratowniczych w działaniach ratowniczych, akcji poszukiwawczo-ratowniczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach ratowniczych poza granicą państwa są finansowane z budżetu państwa, w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
- Art. 49h. 1. Przepisy art. 49c ust. 3-art. 49g stosuje się odpowiednio do strażaków, o których mowa w art. 49b ust. 2.
2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do strażaków:
- 1) o których mowa w art. 28a w ust. 2 oraz w art. 106 w ust. 1,
 - 2) wchodzących w skład służby zagranicznej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403).”;
- 30) w art. 51 w ust. 3:
- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w Centralnym Muzeum Pożarnictwa – dyrektor muzeum,”
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w pozostałych jednostkach organizacyjnych i Wojskowej Ochronie Przeciwpożarowej – komendanci wojewódzcy.”;
- 31) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Pierwszy stopień podoficerski nadaje się strażakowi, który uzyskał w szkołach Państwowej Straży Pożarnej kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej.

2. Pierwszy stopień aspirancki nadaje się strażakowi, który uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa w ramach służby kandydackiej.

3. Pierwszy stopień aspirancki może być nadany strażakowi, który posiada kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej i uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa lub uzyskał uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego technika pożarnictwa.”;

32) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Pierwszy stopień oficerski nadaje się strażakowi, który ukończył:

1) Szkołę Główną Służby Pożarniczej w ramach służby kandydackiej,

2) szkołę aspirantów Państwowej Straży Pożarnej lub Centralną Szkołę Państwowej Straży Pożarnej, uzyskując tytuł zawodowy technika pożarnictwa i będąc skierowanym do Szkoły

Główniej Służby Pożarniczej uzyskał tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa.

2. Pierwszy stopień oficerski może być nadany strażakowi, który:
 - 1) uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa w szkole Państwowej Straży Pożarnej i nie będąc skierowanym do Szkoły Głównej Służby Pożarniczej uzyskał tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa,
 - 2) posiada wykształcenie wyższe, a ponadto:
 - a) odbył przeszkolenie zawodowe w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub
 - b) posiada tytuł zawodowy technika pożarnictwa,
 - 3) uzyskał uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego inżyniera pożarnictwa.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację i formy odbywania przeszkolenia zawodowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, z uwzględnieniem:
 - 1) czasu trwania przeszkolenia zawodowego,

- 2) trybu ustalania programu przeszkolenia zawodowego,
- 3) wymagań stawianych kandydatom na przeszkolenie zawodowe,
- 4) limitów przyjęć,
- 5) kryteriów przeprowadzania egzaminu końcowego.

Rozporządzenie powinno zapewniać pełne przygotowanie do wykonywania zadań w Państwowej Straży Pożarnej.”;

- 33) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Nadanie stopni strażakom, o których mowa w art. 52 i 53, następuje z zastrzeżeniem art. 117 ust. 2 ustawy.”;

- 34) w art. 54:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Kolejny wyższy stopień może być nadany stosownie do posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od zajmowanego stanowiska i opinii służbowej.”,

- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nadanie stopnia, o którym mowa w ust. 1, następuje z okazji Dnia Strażaka. W szczególnie uzasadnionych przypadkach może jednak nastąpić w innym terminie.”;

- 35) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Strażakowi, który wykazał ofiarność i odwagę w bezpośrednich działaniach ratowniczych w czasie pożaru, klęski żywiołowej lub innego zagrożenia, w wyniku których poniósł śmierć, można nadać pośmiertnie wyższy stopień.

2. Strażakowi, o którym mowa w ust. 1, stopień nadaje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, z zastrzeżeniem art. 51 ust. 4 i 5. Nadanie wyższego stopnia może nastąpić tylko jeden raz.”;

36) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Art. 58. 1. Strażacy mogą się zrzeszać w związkach zawodowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.¹¹⁾).

2. Strażak pełniący służbę na stanowisku, dla którego przepisy ustawy przewidują powołanie, nie może pełnić funkcji w związkach zawodowych oraz nie podlega ochronie, o której mowa w art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.”;

37) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Strażak jest obowiązany do noszenia w czasie służby umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, dystynkcji, odznak, znaków identyfikacyjnych i ekwipunku osobistego.

2. Umundurowanie, dystynkcje i znaki identyfikacyjne są prawnie zastrzeżone wyłącznie dla strażaka.
3. Przedmioty, o których mowa w ust. 1, strażak otrzymuje bezpłatnie.
4. Przedmioty umundurowania, odzież specjalna i środki ochrony indywidualnej powinny wyróżniać Państwową Straż Pożarną jako formację ratowniczą oraz zapewniać bezpieczeństwo i higienę służby strażaków.
5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe

wymagania wobec przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i środków ochrony indywidualnej, użytkowanych w Państwowej Straży Pożarnej, ich wzorce oraz ich cechy techniczne i jakościowe.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tabele należności oraz wzory i sposób noszenia umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, ekwipunku osobistego, dystynkcji, odznak i znaków identyfikacyjnych strażaków, z uwzględnieniem:
 - 1) opisu przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i środków ochrony indywidualnej,
 - 2) okresu używalności przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej, środków ochrony indywidualnej, dystynkcji i ekwipunku osobistego strażaka oraz przypadków, w których strażak jest obowiązany zwrócić poszczególne przedmioty lub ich równowartość.

Rozporządzenie powinno zagwarantować należyte zaopatrzenie strażaka w umundurowanie, odzież specjalną i środki ochrony indywidualnej.

7. Strażakowi, któremu nie wydano w naturze przedmiotów umundurowania przysługuje równoważnik pieniężny. Strażak zwolniony ze służby jest obowiązany zwrócić pobraną, nienależną część równoważnika pieniężnego.
8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania

równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając:

- 1) przedmioty umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
- 2) ryczałt za pranie chemiczne,
- 3) sposób ustalania wysokości równoważnika,
- 4) tryb i warunki przyznawania, zwrotu i wypłaty równoważnika,
- 5) termin wypłacania równoważnika.

Rozporządzenie powinno uwzględniać wartość umundurowania wydawanego w naturze.”;

38) w art. 69 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2-4 w brzmieniu:

„2. W razie zwolnienia strażaka – kobiety ze służby na podstawie art. 43 ust. 3 pkt 4 i 5, przysługuje jej świadczenie pieniężne w wysokości odpowiadającej uposażeniu pobieranemu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, do końca urlopu macierzyńskiego.

3. Strażakowi – kobiecie zwolnionej na podstawie art. 43 ust. 3 pkt 4 i 5 w czasie urlopu wychowawczego przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

- 1) dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego oraz świadczenia rodzinne, które przysługują po spełnieniu warunków określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych,
- 2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn nie dotyczących pracowników.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się także do strażaka – mężczyzny w zakresie, w jakim pracownicy mogą korzystać ze szczególnych uprawnień przewidzianych dla pracownic. Jeżeli oboje rodzice lub opiekunowie są strażakami, z uprawnień może korzystać tylko jedno z nich.”;

39) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. Strażakowi w służbie przygotowawczej i mianowanemu na stałe przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni.

2. Strażakowi, podejmującemu służbę przygotowawczą lub stałą, w roku kalendarzowym, w którym podjął tę służbę po raz pierwszy, przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego z upływem każdego miesiąca tej służby, w wymiarze 1/12 wymiaru urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w ust.1.”;

40) po art. 71 dodaje się dodaje się art. 71a-71h w brzmieniu:

„Art. 71a. 1. Strażakowi, o którym mowa w art. 71, przysługuje płatny dodatkowy urlop wypoczynkowy, zwany dalej „dodatkovym urlopem wypoczynkovym”, w wymiarze do 13 dni rocznie, z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych ze względu na przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 35 ust. 9, albo osiągnięcia przez strażaka określonego wieku lub stażu służby.

2. Dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący strażakowi z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych ze względu na przedłużony czas służby, wynosi odpowiednio:

- 1) 5 dni w roku – dla strażaków pełniących służbę w codziennym rozkładzie czasu służby, będących w dyspozycji operacyjnej i pełniących funkcje wykonawcze,
- 2) 9 dni w roku – dla strażaków pełniących służbę w codziennym rozkładzie czasu służby, będących w dyspozycji operacyjnej i pełniących funkcje dowódcze,
- 3) 13 dni w roku – dla strażaków pełniących służbę w zmianowym rozkładzie czasu służby.

Jeżeli strażak w ciągu roku kalendarzowego pełni służbę w różnych warunkach szkodliwości lub uciążliwości, dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługuje w wymiarze proporcjonalnym do długości okresów służby w tych warunkach.

3. Dodatkowy urlop wypoczynkowy, przysługujący strażakowi z tytułu osiągnięcia określonego wieku, wynosi odpowiednio:
 - 1) 5 dni w roku – po ukończeniu 40 lat życia,
 - 2) 9 dni w roku – po ukończeniu 45 lat życia,
 - 3) 13 dni w roku – po ukończeniu 55 lat życia.
4. Dodatkowy urlop wypoczynkowy, przysługujący strażakowi z tytułu osiągnięcia określonego stażu służby, wynosi odpowiednio:
 - 1) 5 dni w roku – w przypadku stażu służby wynoszącego co najmniej 15 lat,
 - 2) 9 dni w roku – w przypadku stażu służby wynoszącego co najmniej 20 lat,
 - 3) 13 dni w roku – w przypadku stażu służby wynoszącego co najmniej 25 lat.

5. W razie zbiegu uprawnień do dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych z uprawnieniami do dodatkowych urlopów wypoczynkowych z tytułu osiągnięcia określonego wieku życia lub określonego stażu służby, uprawnienia sumuje się, jednak łączny wymiar dodatkowego urlopu wypoczynkowego nie może przekroczyć 13 dni.
6. Nabycie prawa do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego następuje odpowiednio:
 - 1) po roku służby pełnionej w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych,
 - 2) z dniem osiągnięcia określonego wieku,
 - 3) z dniem osiągnięcia wymaganego stażu służby.
7. Prawo do kolejnych dodatkowych urlopów wypoczynkowych strażak nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, prawo do kolejnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego strażak nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym, w którym pełni służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych.
8. Strażakowi, który posiada uprawnienia do dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tytułu wieku lub stażu służby, podejmującemu służbę w ciągu roku kalendarzowego, przysługuje w tym roku kalendarzowym dodatkowy urlop

wypoczynkowy w wymiarze proporcjonalnym do okresu służby w tym roku.

Art. 71b. 1. Jeżeli strażak nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w służbie, a w szczególności z powodu:

- 1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby,
- 2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,
- 3) urlopu macierzyńskiego,
- 4) zawieszenia w czynnościach służbowych,

właściwy przełożony jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

2. Część urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego nie wykorzystaną z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, właściwy przełożony jest obowiązany udzielić w terminie późniejszym.

3. Wymiar urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego strażaka powracającego do służby w ciągu roku kalendarzowego po trwającym co najmniej 1 miesiąc okresie:

- 1) urlopu bezpłatnego,
- 2) urlopu wychowawczego,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych,
- 4) tymczasowego aresztowania,
- 5) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie,

ulega proporcjonalnemu obniżeniu o ten okres, chyba że przed rozpoczęciem tego okresu strażak wykorzystał urlop w przysługującym mu lub wyższym wymiarze.

4. W okresie od dnia złożenia przez strażaka pisemnego żądania zwolnienia go ze służby do dnia zwolnienia ze służby strażak jest obowiązany wykorzystać przysługujący mu urlop wypoczynkowy i dodatkowy urlop wypoczynkowy, jeżeli w tym okresie właściwy przełożony udzieli mu tego urlopu.

Art. 71c. Strażakowi można udzielić płatnego urlopu okolicznościowego:

- 1) z tytułu przeniesienia służbowego, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana miejsca zamieszkania – w wymiarze od 4 do 6 dni,
- 2) dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych – w wymiarze nie przekraczającym 5 dni w roku kalendarzowym.

Art. 71d. Strażakowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe i wykształcenie ogólne można udzielić płatnego urlopu szkoleniowego, stosując odpowiednio przepisy, wydane na podstawie art. 103 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, w części dotyczącej urlopów szkoleniowych pracowników.

Art. 71e. 1. Urlopów, o których mowa w art. 71, 71a, 71c i 71d, udziela się w dni, które są dla strażaka dniami służby lub dyżuru, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby, w wymiarze godzinowym, odpowiadającym dobowemu wymiarowi jego czasu

służby lub dyżuru w danym dniu. Jeden dzień urlopu odpowiada 8 godzinom służby lub dyżuru.

2. Do urlopów, o których mowa w art. 71 i 71a, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 71f. Strażakowi można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia w wymiarze nie przekraczającym jednorazowo 6 miesięcy. Łączny wymiar urlopu nie może przekroczyć 18 miesięcy w ciągu całej służby.

Art. 71g. 1. Strażakowi, na jego pisemny wniosek, właściwy przełożony może udzielić urlopu bezpłatnego, jeżeli nie zakłóci to toku służby, z zastrzeżeniem ust. 2. Okresu urlopu bezpłatnego nie wlicza się do okresu służby w Państwowej Straży Pożarnej.

2. Strażakowi, który wyjeżdża wspólnie z małżonkiem:

- 1) wyznaczonym do wykonywania zadań za granicą albo

- 2) przeniesionym do wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej, w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej,

na jego pisemny wniosek udziela się urlopu bezpłatnego na czas trwania wyznaczenia małżonka lub wykonywania przez niego obowiązków służbowych w placówce zagranicznej.

3. Strażakowi pełniącemu z wyboru funkcje w związkach zawodowych przysługują urlopy bezpłatne na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.

Art. 71h. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania urlopów strażakom z uwzględnieniem przełożonych właściwych do udzielania urlopów, mając na uwadze dobro strażaka i potrzeby służby.”;

41) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. W zakresie udzielania zwolnień od zajęć służbowych oraz sposobu usprawiedliwiania nieobecności w służbie stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 298² ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 636, z późn. zm.¹²⁾) w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Dowodem usprawiedliwiającym nieobecność w służbie z powodu choroby jest zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do służby.

3. Strażakowi nie przysługuje zwolnienie od zajęć służbowych na czas uczestniczenia w działaniach ratowniczych lub akcji ratowniczej, w ramach działalności społecznej w innych podmiotach prowadzących działania ratownicze, a także na szkolenie pożarnicze.”;

42) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) krótkoterminowy, płatny dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do 10 dni rocznie,”

b) dodaje się ust. 1a-1d w brzmieniu:

„1a. Wyróżnienia określone w ust. 1 pkt 1-3 przyznaje przełożony uprawniony do mianowania (powołania) strażaka na stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 1b i 1c.

1b. Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej wyróżnienia przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

1c. Komendantowi Szkoły Głównej Służby Pożarniczej i jego zastępcom, dyrektorowi jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej i jego zastępcom oraz komendantom wojewódzkim Państwowej Straży Pożarnej wyróżnienia przyznaje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

1d. Przedterminowe nadanie wyższego stopnia jest nadawane przez przełożonego uprawnionego do nadania danego stopnia.”,

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe warunki przyznawania wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, uwzględniając:

a) sposób i formę przyznawania wyróżnień,

b) tryb postępowania w tych sprawach,

c) okoliczności, w których wyróżnienia nie mogą być przyznane.”;

43) w art. 74 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w miejscowości, w której strażak pełni służbę lub w miejscowości pobliskiej nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego, strażak może otrzymać kwaterę tymczasową na okres pełnienia służby w tej miejscowości.

1b. Koszty zakwaterowania w kwaterze tymczasowej ponosi strażak.”;

44) art. 76-79 otrzymują brzmienie:

„Art. 76. 1. Na lokale mieszkalne dla strażaków przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo od terenowych organów rządowej administracji ogólnej, stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, a także zwalniane przez osoby, które decyzje o przydziale uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

2. Strażakowi mianowanemu na stałe przydziela się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej liczbie przysługujących mu norm zaludnienia. Norma zaludnienia lokalu mieszkalnego przysługująca strażakowi wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej, którą stanowi powierzchnia pokoi znajdujących się w lokalu mieszkalnym.
3. W razie zbiegu uprawnień strażaka i członków jego rodziny do norm zaludnienia z różnych tytułów, uwzględnia się normy zaludnienia przysługujące tylko z jednego tytułu.
4. W przypadku gdy nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej liczbie przysługujących norm zaludnienia, strażakowi można przydzielić lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej:
 - 1) mniejszej od przysługującej zgodnie z normami zaludnienia, jeżeli wyrazi on na to pisemną zgodę lub wystąpi z takim wnioskiem, przy czym przydział takiego lokalu nie pozbawia

strażaka prawa do uzyskania lokalu o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym normom zaludnienia,

- 2) większej od przysługującej zgodnie z normami zaludnienia, jeżeli okoliczności tego wymagają oraz za zgodą bezpośredniego przełożonego organu właściwego do wydania decyzji w sprawie przydziału lokalu.
5. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia adaptowane na mieszkalne, będące w należyтым stanie technicznym i sanitarnym, które znajdują się w budynkach na terenie zamkniętym lub w budynkach przeznaczonych na cele służbowe.
6. Kwaterą tymczasową może być lokal mieszkalny lub pomieszczenie adaptowane na mieszkalne o powierzchni mieszkalnej nieodpowiadającej przysługującym strażakowi normom zaludnienia.
7. Lokal mieszkalny bądź kwaterę tymczasową przydziela się strażakowi na jego pisemny wniosek.
8. Przydział lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej w budynku jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym, następuje tylko na okres pełnienia służby w tej jednostce.
9. Lokal mieszkalny przydziela się strażakowi, uwzględniając łącznie następujące kryteria:
 - 1) brak lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej albo konieczność poprawy dotychczas-

sowych warunków mieszkaniowych z uwzględnieniem czasu oczekiwania na przydział lokalu mieszkalnego,

2) kwalifikacje zawodowe, przydatność do służby oraz okres służby w Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do praw wewnętrznych.

10. Przydział lokalu mieszkalnego może nastąpić z pominięciem kryteriów, o których mowa w ust. 9, jeżeli strażak zajmuje:

1) tymczasową kwaterę w budynku jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym,

2) lokal mieszkalny przydzielony decyzją administracyjną, stanowiący odrębną własność osoby fizycznej,

3) lokal mieszkalny przydzielony decyzją administracyjną w poprzednim miejscu pełnienia służby.

Art. 77. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe oraz strażakowi w służbie przygotowawczej przysługuje równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu, zajmowanego na podstawie przysługującego mu tytułu prawnego, zwany dalej „równoważnikiem za remont”, z uwzględnieniem przysługujących norm zaludnienia należnych strażakowi oraz członkom jego rodziny.

2. Równoważnik za remont przysługuje również strażakowi zajmującemu kwatere tymczasową, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 82 ust. 5, z uwzględnieniem przysługujących norm zaludnienia należnych strażakowi oraz członkom jego rodziny.
3. Strażakowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie zwolnił lokalu mieszkalnego lub domu i któremu przydzielono kwatere tymczasową, przysługuje równoważnik za remont z uwzględnieniem przysługujących norm zaludnienia należnych strażakowi oraz członkom jego rodziny.
4. Równoważnik za remont nie przysługuje:
 - 1) jeżeli strażak lub jego małżonek otrzymuje równoważnik za brak mieszkania, o którym mowa w art. 78 ust. 1,
 - 2) w razie podnajmowania lokalu mieszkalnego lub domu, o których mowa w ust. 1, w całości lub w części.

Art. 78. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe przysługuje równoważnik pieniężny, zwany dalej „równoważnikiem za brak lokalu mieszkalnego”, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny, o których mowa w art. 75, nie posiadają w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości pobliskiej lokalu mieszkalnego lub domu na podstawie przysługującego im tytułu prawnego oraz nie zachodzi przypadek określony w art. 82 ust. 5.

2. Równoważnik za brak lokalu mieszkalnego nie przysługuje, jeżeli:

- 1) strażak utracił ze swojej winy lub zrzekł się prawa do zajmowanego dotychczas lokalu mieszkalnego lub domu, o których mowa w ust. 1,
 - 2) strażak odmówił bezzasadnie przyjęcia lokalu mieszkalnego, odpowiadającego przysługującym mu normom zaludnienia oraz znajdującego się w należyтым stanie technicznym i sanitarnym bądź złożenia wniosku o przydział takiego lokalu, o którym mowa w art. 76 ust. 7,
 - 3) strażak bądź jego małżonek otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, chyba że strażak został przeniesiony do służby w miejscowości innej niż pobliska.
3. Równoważnik za brak lokalu mieszkalnego przysługuje w okresie od dnia powstania uprawnień do jego pobierania do dnia, w którym nastąpiła utrata tego uprawnienia.
 4. W przypadku gdy strażak otrzymał kwaterę tymczasową w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, w której nie ma możliwości przydzielenia lokalu mieszkalnego, równoważnika za brak lokalu mieszkalnego nie wypłaca się przez okres oczekiwania na lokal mieszkalny, nie dłużej jednak niż przez 5 lat.

Art. 79. 1. W razie zbiegu uprawnień strażaka i jego małżonka do równoważnika za remont bądź za brak lokalu mieszkalnego, na podstawie niniejszej ustawy lub innego tytułu prawnego, przysługuje jeden równoważnik, wybrany przez strażaka.

2. Uprawnienie do równoważnika za remont bądź za brak lokalu mieszkalnego ustala się na podstawie złożonego przez strażaka oświadczenia mieszkaniowego. Uprawnienie do równoważnika za remont ustala się na dzień 1 stycznia każdego roku.
3. Strażak jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić, poprzez złożenie oświadczenia mieszkaniowego, o każdej zmianie mającej wpływ na uprawnienie do otrzymania równoważnika za remont bądź za brak lokalu mieszkalnego lub na jego wysokość.
4. Kwoty wypłaconych równoważników za remont i za brak lokalu mieszkalnego podlegają zwrotowi w razie ich nienależnego pobrania na skutek:
 - 1) podania nieprawdziwych danych w oświadczeniu mieszkaniowym, mających wpływ na istnienie uprawnienia do tego równoważnika lub na jego wysokość,
 - 2) niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 3.
5. Zwrot nienależnie pobranych równoważników za remont lub za brak lokalu mieszkalnego następuje w pełnej wysokości, jednakże zwrot równoważnika za brak lokalu mieszkalnego, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, może nastąpić w ratach.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania równoważników za remont bądź za brak lokalu mieszkalnego i sposób ustalania ich wysokości oraz wzór oświadczenia mieszkaniowego, z uwzględnieniem:

- 1) stawki równoważnika za remont na normę zaludnienia, przysługującej strażakowi,
- 2) stawki dziennej równoważnika za brak lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem stanu rodzinnego strażaka,
- 3) terminu wypłaty równoważników,
- 4) jednostek organizacyjnych właściwych do ich wypłaty.

Rozporządzenie powinno zapewniać strażakowi dogodne warunki mieszkaniowe.”;

45) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Strażakowi mianowanemu na stałe, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, zwana dalej „pomocą finansową”, chyba że strażak nie spełnia warunków do otrzymania lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Pomoc finansową przyznaje się jeden raz w okresie całej służby, na wniosek strażaka.
3. Przyznana pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku:
 - 1) jej nienależnego pobrania,
 - 2) zwolnienia ze służby przed upływem 10 lat od dnia jej rozpoczęcia, chyba że strażak nabył uprawnienia do emerytury lub renty.
4. Zwrot nienależnie pobranej pomocy finansowej może nastąpić w ratach.

5. Warunkiem przyznania pomocy finansowej strażakowi, zajmującemu lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale będący w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych mu organów, jest zobowiązanie się strażaka do opróżnienia zajmowanego lokalu mieszkalnego i przekazanie lokalu do dyspozycji właściwego organu.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania pomocy finansowej, sposób ustalania jej wysokości i sposób wypłaty pomocy finansowej oraz wzór wniosku o jej przyznanie, z uwzględnieniem:
 - 1) wymaganych dokumentów do przedłożenia wraz z wnioskiem o przyznanie pomocy finansowej,
 - 2) stawki pieniężnej na normę zaludnienia, przysługującą strażakowi,
 - 3) terminu wypłaty pomocy finansowej,
 - 4) wysokości pomocy finansowej podlegającej zwrotowi w przypadkach, o których mowa w ust. 3.

Rozporządzenie powinno zapewniać strażakowi rekompensatę poniesionych kosztów uzyskania lokalu mieszkalnego.”;

46) w art. 82:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Strażakowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu w poprzednim miejscu pełnienia służby przydzielono na podstawie decyzji administracyjnej lokal mieszkalny bądź przyznano

pomoc finansową, przydziela się lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli:

- 1) zwolni zajmowany lokal mieszkalny,
 - 2) zwróci pomoc finansową.
2. Strażakowi, który skorzystał z pomocy finansowej, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej, na zasadach określonych w ust. 1.”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Strażak delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwatery tymczasową. Koszty zakwaterowania pokrywa się ze środków Państwowej Straży Pożarnej.”;

47) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. 1. Decyzję administracyjną o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1, wydaje się w przypadku:

- 1) podnajmowania lub oddania do bezpłatnego używania tego lokalu lub jego części,
- 2) nieopróżnienia wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego,
- 3) uzyskania przez strażaka lub jego małżonka w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego lub domu o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej co najmniej przysługującym strażakowi i członkom jego rodziny normom zaludnienia,
- 4) niezamieszkiwania w lokalu mieszkalnym przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, chyba że

zachodzą okoliczności uzasadniające czasowy pobyt strażaka poza miejscem stałego zamieszkania,

- 5) używania lokalu mieszkalnego niezgodnie z jego przeznaczeniem, w szczególności gdy strażak lub członkowie jego rodziny w sposób rażący lub uporczywy wykraczają przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali,
- 6) nieuiszczania czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności,
- 7) zajmowania przez strażaka zwolnionego ze służby lub pozostałych po strażaku członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej po strażaku, który w chwili śmierci spełniał warunki wymagane do uzyskania emerytury lub renty policyjnej, lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku przeznaczonym na cele służbowe lub na terenie zamkniętym,
- 8) zajmowania lokalu mieszkalnego bez tytułu prawnego,
- 9) zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym pomimo zrzeczenia się na piśmie uprawnień do jego zajmowania,
- 10) zamiany lokalu mieszkalnego,
- 11) uzyskania przez strażaka pomocy finansowej.

2. Decyzję administracyjną o opróżnieniu kwatery tymczasowej wydaje się w przypadku:
 - 1) zwolnienia strażaka ze służby albo przeniesienia do służby w innej miejscowości,
 - 2) upływu okresu, o którym mowa w art. 76 ust. 8,
 - 3) wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3-6 i 8.
3. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, dotyczą również członków rodziny strażaka i wszystkich innych osób zamieszkałych w lokalu mieszkalnym lub kwaterze tymczasowej.
4. Przydział i opróżnianie lokali mieszkalnych i kwater tymczasowych, przyznawanie, odmowa przyznania i zwrot równoważnika za remont bądź za brak lokalu mieszkalnego oraz przyznawanie, odmowy przyznania i zwrot pomocy finansowej, następuje w drodze decyzji administracyjnej. Decyzje w tych sprawach wydają:
 - 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do:
 - a) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) zastępców Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do:
 - a) strażaków pełniących służbę w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej,

- c) komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,
 - e) dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa,
 - f) strażaków wyznaczonych do wykonywania określonych zadań poza jednostką organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej,
- 3) komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do:
- a) komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) strażaków pełniących służbę w komendzie wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej,
- 4) komendanci szkół Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do podległych im strażaków,
- 5) komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej – w stosunku do strażaków pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych,
- 6) dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej – w stosunku do podległych mu strażaków,
- 7) dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa – w stosunku do podległych mu strażaków.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przydzielania strażakom i opróżniania lokali mieszkalnych oraz kwater

tymczasowych, w przypadkach określonych w ustawie, przysługujące strażakowi normy zaludnienia oraz wzory wniosków o przydział, z uwzględnieniem:

- 1) liczby przysługujących norm zaludnienia, przypadających na strażaka i członków jego rodziny, w zależności od stanowiska strażaka i jego stanu rodzinnego,
- 2) wymaganych dokumentów, potwierdzających uprawnienie do ubiegania się o przydział, w tym potwierdzających zwolnienie przez strażaka dotychczas zajmowanego lokalu mieszkalnego lub domu bądź zwrot udzielonej pomocy finansowej.

Rozporządzenie powinno zapewniać strażakowi dogodne warunki lokalowe oraz prawidłową gospodarkę lokalami mieszkalnymi.”;

48) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Strażak Państwowej Straży Pożarnej, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego, zawiera umowę najmu z podmiotem, o którym mowa w art. 76 ust. 1.

2. Od dnia wydania lokalu strażak opłaca czynsz najmu i opłaty niezależne od wynajmującego.

3. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają strażak oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego.

4. Strażak, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.
5. Czyszczenie najmu lokalu, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących dla lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na której terenie znajduje się lokal.
6. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego.
7. W sprawach wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 76 ust. 1, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹³⁾) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733, z późn. zm.¹⁴⁾).
8. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 76 ust. 1, rozstrzygają sądy powszechne.”;

49) w art. 87 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Strażak przeniesiony na stanowisko, na którym pobierane dotychczas dodatki do uposażenia o charakterze stałym nie przysługują lub przysługują w niższej stawce, zachowuje przez okres 12 miesięcy prawo do tych dodatków według

stawek obowiązujących przed przeniesieniem w pełnej wysokości, jeżeli przeniesienie nastąpiło wskutek:

- 1) utraty zdolności do służby na danym stanowisku, spowodowanej wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami tej służby,
- 2) orzeczenia całkowitej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku przez komisję lekarską, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia na stanowisko równorzędne,
- 3) likwidacji zajmowanego stanowiska, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia na stanowisko równorzędne.”;

50) art. 88 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 88. 1. Uposażenie zasadnicze strażaka ustala się według stawki, odpowiadającej grupie uposażenia, należnej na danym stanowisku służbowym.
2. Uposażenie zasadnicze strażaka wzrasta z tytułu wysługi lat w Państwowej Straży Pożarnej o 2% po 2 latach służby i o dalszy 1% za każdy następny rok służby, aż do wysokości 20% po 20 latach służby oraz o 0,5% za każdy rok służby powyżej 20 lat, łącznie do wysokości 25% po 30 latach służby.
 3. Podstawę wzrostu uposażenia, o którym mowa w ust. 2, stanowi przysługujące strażakowi uposażenie zasadnicze według stawki odpowiadającej grupie uposażenia.
 4. Do okresu służby, od którego zależy prawo do wzrostu uposażenia i jego wysokość, zalicza się również:

- 1) służbę w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu i w Służbie Więziennej,
 - 2) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i w Służbie Więziennej, wymienione w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.¹⁵⁾),
 - 3) okresy pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub na danym stanowisku,
 - 4) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych ustaw podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, stawki i grupy uposażenia zasadniczego strażaków oraz stawki dodatków do uposażenia lub sposób ich obliczania, a także sposób i tryb zaliczania okresów służby i pracy do okresu służby, od którego zależy prawo do wzrostu uposażenia, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) zaszeregowania stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego,
- 2) sposobu dokumentowania okresów, o których mowa w ust. 4,
- 3) rodzajów dodatków, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 4,
- 4) warunków przyznawania i sposobu obliczania dodatków do uposażenia, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 2-4, oraz podmiotów uprawnionych do ich przyznawania i obliczania.

W rozporządzeniu należy uwzględnić hierarchię stanowisk służbowych i stopień odpowiedzialności na danym stanowisku służbowym.”;

51) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażak przeniesiony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej stawki uposażenia zasadniczego zachowuje prawo do stawki uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, do czasu uzyskania wyższej stawki uposażenia według stanowiska służbowego.”;

52) w art. 93 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie zadań zleconych wykraczających poza obowiązki służbowe,”;

53) w art. 94 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje przy ponownym nawiązaniu stosunku służbowego, chyba że dotychczas nie był wypłacony.”;

54) po art. 97a dodaje się art. 97b w brzmieniu:

„Art. 97b. Strażakowi delegowanemu do wykonywania zadań zleconych w innej miejscowości przysługują

należności określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

55) w art. 107 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Strażakowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawieszona się od najbliższego terminu płatności 50% należnego uposażenia.”;

56) po art. 111 dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Art. 111a. Sprawy roszczeń majątkowych o świadczenia pieniężne, wynikające ze stosunku służbowego strażaków, rozstrzygają sądy pracy. Przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, dotyczące skutków niewykonania zobowiązań stosuje się odpowiednio.”;

57) w art. 112 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. O przyjęcie do służby kandydackiej może ubiegać się, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, osoba spełniająca wymagania, o których mowa w art. 28, po złożeniu zobowiązania do pełnienia służby po ukończeniu nauki.”;

58) w art. 114 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do strażaków w służbie kandydackiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 28-30, art. 59, art. 60 ust. 2-4, art. 61 ust. 1, 2, 4 pkt 1 i 2, art. 65-69, art. 72 ust. 1 i 2, art. 73, art. 97b, art. 103 ust. 2 i 3 i art. 115-124n.”;

59) w art. 114d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażaka, po zakończeniu nauki w ramach służby kandydackiej, Komendant Główny Państwowej Straży

Pożarnej kieruje do służby stałej, we wskazanej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej. Decyzja o skierowaniu do służby stałej określa w szczególności datę rozpoczęcia tej służby w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zakończenia nauki.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3-6 w brzmieniu:

- „3. Zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem mianowania na stałe, nie później jednak niż z upływem 3 miesięcy od dnia zakończenia nauki.
4. Wobec strażaka w służbie kandydackiej, w okresie od dnia zakończenia nauki w szkole Państwowej Straży Pożarnej do dnia mianowania w służbie stałej, nie mają zastosowania przepisy art. 113 ust. 1-3.
5. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym w skierowaniu, o którym mowa w ust. 2, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na umotywowany wniosek zainteresowanego, może przywrócić termin do podjęcia służby stałej, o ile niepodjęcie służby nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie zainteresowanego. W takim przypadku zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem podjęcia służby stałej, wskazanym w postanowieniu o przywróceniu terminu.
6. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym w skierowaniu, o którym mowa w ust. 2, ani w postanowieniu, o którym mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio art. 49 ust. 1.”;

60) w art. 114e:

- a) uchyla się ust. 1,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres nauki w szkołach pożarniczych przed utworzeniem Państwowej Straży Pożarnej wlicza się do

okresu służby strażaka na równi ze służbą kandydacką, pod warunkiem że okres przerwy między zakończeniem nauki a podjęciem służby nie przekroczył 3 miesięcy.”;

61) w art. 117 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymierzenie kary, określonej w ust. 1 pkt 3 i 4, pozbawia możliwości awansowania strażaka w stopniu lub stanowisku przez okres roku od jej wykonania.”;

62) w art. 119:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odpowiedzialność dyscyplinarna strażaka ustaje, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie dyscyplinarne, odpowiedzialność dyscyplinarna ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu (przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej).”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W razie uchylecia prawomocnego rozstrzygnięcia, przedawnienie biegnie od daty uchylecia rozstrzygnięcia.

1b. Orzeczona kara dyscyplinarna nie podlega wykonaniu, jeżeli od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia upłynęły 3 lata (przedawnienie wykonania kary).”;

63) w art. 121:

a) w ust. 1 w pkt 4 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„dla Komendanta Głównego i jego zastępców, komendantów wojewódzkich i ich zastępców, komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej i ich zastępców, dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych i ich zastępców oraz

dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa i jego zastępców:”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a, są powoływane na okres 4 lat przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej i składają się z dziesięciu do trzynastu strażaków, a odwoławcze komisje dyscyplinarne są powoływane na okres 4 lat przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i składają się z dziesięciu do trzynastu strażaków.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skład komisji dyscyplinarnej może być uzupełniony w każdym czasie. Przepisy ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku braku uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3, lub niezaakceptowania kandydatury w terminie 30 dni od dnia jej przedstawienia, przedstawia się niezwłocznie kolejną kandydaturę. W przypadku braku uzgodnienia tej kandydatury w terminie 14 dni, członka komisji dyscyplinarnej powołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej na wniosek komendanta, przy którym działa komisja dyscyplinarna, a w stosunku do odwoławczej komisji dyscyplinarnej, minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Członkowie komisji dyscyplinarnych są niezawisli w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego oraz nie są

związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego wyroku sądu.”;

64) w art. 123 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza w danej sprawie komendant, przy którym działa komisja dyscyplinarna pierwszej instancji, spośród oficerów pełniących służbę w tej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, z zastrzeżeniem ust. 3.”;

65) w art. 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego na żądanie przełożonego dyscyplinarnego, po uprzednim przeprowadzeniu czynności sprawdzających.”;

66) w art. 124a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. obrońcą strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym może być także upelnomocniony strażak, wskazany przez obwinionego.”;

67) w art. 124g po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Koszty obrońcy z wyboru ponosi obwiniony. W razie uniewinnienia lub umorzenia postępowania o kosztach obrony rozstrzyga komisja dyscyplinarna.”;

68) w art. 124h dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji o ukaraniu przez przełożonego dyscyplinarnego w trybie art. 118 ust. 1.”;

69) w art. 124i:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ukazanie uważa się za niebyłe, jeżeli od wykonania lub przedawnienia wykonania kary:

- 1) upłynął rok w przypadku kary, o której mowa w art. 117 ust. 1 pkt 1,
- 2) upłynęły 3 lata w przypadku kary, o której mowa w art. 117 ust. 1 pkt 2-4,
- 3) upłynęło 5 lat w przypadku kary, o której mowa w art. 117 ust. 1 pkt 5,

jeżeli w tym okresie nie wydano przeciwko niemu innego orzeczenia skazującego.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek ukaranego, zarządza usunięcie odpisu orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych w przypadkach, o których mowa w ust. 1a.”.

Art. 2. Funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej, którzy w dniu wejścia w życie ustawy nie spełniają wymagań kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 36 ust. 3-7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, zachowują dotychczas zajmowane stanowiska służbowe.

Art. 3. Dotychczasowe akty wykonawcze, wydane na podstawie upoważnień, zmienionych ustawą, o której mowa w ust. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych aktów wykonawczych, na podstawie upoważnień, zmienionych niniejszą ustawą.

Art. 4. W ustawie z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 10, poz. 40, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 27 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Szkoła Główna Służby Pożarniczej nadaje absolwentom tytuły zawodowe magistra inżyniera pożarnictwa, magistra inżyniera, inżyniera pożarnictwa oraz inżyniera.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.¹⁷⁾) uchyla się art. 10 i 11.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 31 marca 1965 r. o wyższym szkolnictwie wojskowym i ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 59, poz. 516 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683, Nr 240, poz. 2052 i Nr 228, poz. 2390.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 96.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 162, poz. 1568.

-
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177 i Nr 49, poz. 464.
 - 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405, Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 120, poz. 1252.
 - 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206 i Nr 152, poz. 1598.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 6, poz. 65, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 624, Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1161 i Nr 145, poz. 1532.
 - 11) Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 63, poz. 590 i Nr 213, poz. 2081.
 - 12) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 53, poz. 633, z 2001 r. Nr 99, poz. 1075 i Nr 154, poz. 1791, z 2002 r. Nr 199, poz. 1673 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2004 r. Nr 121, poz. 1264.
 - 13) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388, Nr 105, poz. 509 i z 1995 r. Nr 83, poz. 417 i Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692 i Nr 172, poz. 1804.
 - 14) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 168, poz. 1383, z 2003 r. Nr 113, poz. 1069 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.
 - 15) Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264.
 - 16) Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 7, poz. 44, z 1997 r. Nr 96, poz. 590, Nr 107, poz. 688, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 141, poz. 1184 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750.
 - 17) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

UZASADNIENIE

1. Istniejący stan rzeczy oraz cel wprowadzenia zmiany; różnica między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym; charakterystyka i ocena przewidywanych skutków prawnych

1) pkt 1 nowelizacji (art. 1 ust. 2 – dodane pkt 8 i 9) – rozszerzenie ustawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej – w dotychczasowym art. 1 ust. 2 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej brak przepisów dotyczących współdziałania Państwowej Straży Pożarnej ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw oraz realizacji innych zadań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych; w związku z częstym występowaniem na obszarze wielu państw klęsk żywiołowych i katastrof technologicznych, których skutki wykraczają poza terytorium jednego państwa, społeczność międzynarodowa podjęła działania mające na celu wspólne przeciwstawianie się tym zdarzeniom i likwidację ich skutków. Ponadto, w obliczu poważnej klęski bądź katastrofy pojedyncze państwo nie jest w stanie uporać się własnymi siłami z ich konsekwencjami; zawierane są więc umowy, zarówno dwustronne pomiędzy państwami, jak i wielostronne w ramach światowych organizacji i europejskich ugrupowań regionalnych, których celem jest określenie i przyjęcie procedur pozwalających reagować w tych przypadkach służbom ratowniczym wielu państw; w Polsce takimi służbami dysponuje Państwowa Straż Pożarna; w ciągu kilku ostatnich lat siły i środki krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego wielokrotnie uczestniczyły, na prośbę krajów dotkniętych katastrofami lub międzynarodowych organizacji (OCHA ONZ, EADRCC NATO), w działaniach ratowniczych poza granicami kraju; udział sił i środków PSP jest przewidziany również we Wspólnotowym Mechanizmie ułatwiającym operacje ratownicze w zakresie ochrony ludności, którego uczestnikiem jest Polska z racji członkostwa w Unii Europejskiej; mimo licznych już akcji ratowniczych prowadzonych poza granicami kraju problem ten nie był dostatecznie uregulowany, lecz jest realizowany na ogólnie obowiązujących zasadach odbywania zagranicznych delegacji służbowych; w tej

sytuacji zachodzi potrzeba ustawowego uregulowania przypadków, w których strażacy PSP będą pełnić służbę za granicą (art. 1 ust. 2 pkt 8 i 9 ustawy), jak i szczegółowych zasad pełnienia tej służby. Obecny przepis art. 1 ust. 2 uzupełniony został o dwa dodatkowe punkty 8 i 9; zgodnie z nimi zadaniami Państwowej Straży Pożarnej będą również: współdziałanie ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, na podstawie umów międzynarodowych oraz odrębnych przepisów (pkt 8), a także realizacja innych zadań, wynikających z umów międzynarodowych, na zasadach i w zakresie w nich określonych (pkt 9); proponowane zmiany spowodują uszczegółowienie istniejącego już stanu rzeczy w zakresie współpracy międzynarodowej Państwowej Straży Pożarnej, w tym nawiązywania i utrzymywania współpracy PSP z odpowiednimi zagranicznymi podmiotami ratowniczym, a także delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa; wprowadzona zmiana zapewni prawne podstawy nawiązywania i utrzymywania współpracy PSP z odpowiednimi zagranicznymi podmiotami ratowniczym, a także delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa,

- 2) pkt 2 nowelizacji (dotyczy art. 3 ust. 1) – zastąpienie wyrazów „w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej” wyrazami „w komórkach i jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych” spowoduje rozszerzenie zakresu działania Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej, który obok jednostek wojskowych będzie obejmował także jednostki cywilne, w tym urząd obsługujący Ministra Obrony Narodowej,
- 3) pkt 3a nowelizacji (dodany art. 8 ust. 2a) – na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej jednostki ratowniczo-gaśnicze „umiejscawia” się w strukturach komend powiatowych (miejskich); jednostka ratowniczo-gaśnicza jest obecnie niepodzielną częścią komendy powiatowej (miejskiej) PSP, a służba w niej pełniona jest realizowana w miejscowości, w której znajduje się dana jednostka; czasowe posterunki będą tworzone w ramach konkretnych jednostek ratowniczo-gaśniczych PSP (na bazie posiadanych przez nie sił i środków) poza miejscowością, w której znajduje się dana jednostka, szczególnie tam, gdzie z analizy zagrożeń wynika taka konieczność; jest to szczególnie istotne na

terenach przewidywalnego wzrostu zagrożeń i zdarzeń, np. wiosenne pożary traw i nieużytków lub wakacyjny napływ turystów; możliwość organizowania czasowych posterunków pozwoli optymalizować sieć jednostek ochrony przeciwpożarowej, a tym samym przyczyni się do skrócenia czasu dojazdu pierwszej jednostki PSP do zdarzenia,

- 4) pkt 3b nowelizacji (nowe brzmienie art. 8 ust. 3) – na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy jednostki ratowniczo-gaśnicze, które nie były częścią komend powiatowych (miejskich) PSP, może tworzyć wyłącznie Komendant Główny PSP lub komendanci wojewódzcy PSP; celem zmiany jest umożliwienie tworzenia jednostek ratowniczo-gaśniczych także przez komendantów Szkoły Głównej Służby Pożarniczej i pozostałych szkół Państwowej Straży Pożarnej; utworzenie jednostek ratowniczo-gaśniczych w szkołach PSP pozwoli na zwiększenie zasobów (siły i środki) PSP przeznaczonych do bezpośrednich działań ratowniczych, jak również wpłynie na poprawę procesu szkolenia strażaków – słuchaczy szkół PSP,
- 5) pkt 3c nowelizacji (dodany ust. 3a w art. 8) – dodany w art. 8 ust. 3a daje możliwość wykorzystania potencjału jednostek ratowniczo-gaśniczych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, przez właściwego terytorialnie komendanta powiatowego (miejskiego) PSP; szczegóły realizacji zadań ratowniczych przez wymienione jednostki będą każdorazowo zawierane w porozumieniu między komendantem jednostki organizacyjnej, w ramach której taka jednostka istnieje, a właściwym terytorialnie komendantem powiatowym (miejskim) PSP; uregulowanie to pozwoli komendantom powiatowym/miejskim zwiększyć potencjał ratowniczy na własnym terenie o zasoby jednostek ratowniczo-gaśniczych utworzonych w szkołach PSP lub komendach wojewódzkich i Komendzie Głównej PSP,
- 6) pkt 4a tiret pierwsze, pkt 4b i pkt 5 nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. f, art. 12 ust. 5 pkt 7, art. 13 ust. 6 pkt 9) – obecne przepisy nakładają na Komendanta Głównego PSP zadanie organizowania i kierowania centralnym odwodem operacyjnym, bez możliwości przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów, których siły i środki tworzą centralny odwód operacyjny; podobnych uprawnień do przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej nie

mają komendant wojewódzki i powiatowy PSP; przyznanie komendantom PSP ustawowych uprawnień do przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnych (niezapowiadana krótka kontrola tematyczna, oceniająca stopień przygotowania podmiotu do podejmowania działań ratowniczych, zgodnie z przyjętymi procedurami) jest w odniesieniu do podległych podmiotów Państwowej Straży Pożarnej jedną z zasadniczych form sprawowania funkcji nadzoru służbowego; na obszarze województwa, szczególnie zaś powiatu, funkcja nadzoru służbowego dotychczas nie mogła być rozciągnięta na inne podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego; stąd potrzeba wprowadzenia ustawowego uprawnienia do przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej tych podmiotów; merytorycznie przygotowanymi do pełnienia nadzoru w zakresie operacyjnym nad ww. podmiotami są właściwi komendanci PSP,

- 7) pkt 4a tiret pierwsze oraz pkt 3b nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. h oraz dodany ust. 5) – wprowadzenie do projektu ustawy przepisów uzupełniających zadania Komendanta Głównego PSP, wojewódzkiego i powiatowego PSP o zadanie polegające na przeprowadzaniu inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego powoduje dodatkowo konieczność przyznania Komendantowi Głównemu PSP kompetencji do ustalenia sposobu przeprowadzania inspekcji gotowości operacyjnej podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego; jednocześnie, na podstawie dodanego w art. 10 ust. 5, Komendant Główny PSP ustali, w drodze zarządzenia, sposób przeprowadzania tych inspekcji przez organy PSP, uprawnione do ich przeprowadzania przez przepisy nowelizowanej ustawy; zarządzenie ma na celu ujednoczenie sposobu przeprowadzania inspekcji,
- 8) pkt 4a tiret drugie, trzecie i piąte nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 5 i dodane pkt 5a, 5b i 5c oraz pkt 15) – dotychczasowy art. 10 ust. 1 ustawy nie zawiera regulacji prawnych umożliwiających Komendantowi Głównemu PSP określanie i zatwierdzanie programów szkolenia i doskonalenia zawodowego w jednostkach organizacyjnych PSP, chociaż taka możliwość istnieje w przypadku innych jednostek ochrony przeciwpożarowej, nie zawiera również regulacji prawnych zezwalających na uzgadnianie programów nauczania dla zawodów inżyniera pożarnictwa i technika pożarnictwa; proponowany w art. 10 ust. 1 pkt 5a

umożliwi Komendantowi Głównemu PSP wpływ na kształt i treść programów nauczania dla zawodów inżyniera i technika pożarnictwa, co pozwoli na właściwe przygotowywanie absolwentów szkół kształcących w tych zawodach do realizacji zadań w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, z uwzględnieniem aktualnej wiedzy technicznej, rozwiązań organizacyjnych i prawnych; proponowany w art. 10 ust. 1 pkt 5b, dotyczący opracowywania i zatwierdzania programów szkolenia i doskonalenia zawodowego wynika między innymi z analiz działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, a także konieczności sprawowania nadzoru w zakresie dydaktycznym nad realizacją szkolenia i doskonalenia zawodowego w komendach wojewódzkich i powiatowych (miejskich); uzupełniają istniejącą w tym zakresie lukę prawną; umożliwi Komendantowi Głównemu PSP sprawowanie nadzoru nad prawidłowością realizacji procesu szkolenia w PSP, a także jego ewentualną modyfikację wynikającą z zadań realizowanych przez PSP; proponowany w art. 10 ust. 1 pkt 5c, dotyczący sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem bezpieczeństwa i higieny służby w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej wynika z potrzeby zapewnienia poprawy w tej dziedzinie i stworzy warunki do podejmowania działań w tym zakresie; dotychczasowe brzmienie art. 10 ust. 1 ustawy nie zawiera regulacji prawnych umożliwiających Komendantowi Głównemu PSP inicjowanie oraz organizowanie działalności sportowej i ustalanie regulaminów sportowych zawodów pożarniczych oraz innych zawodów sportowych dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej; proponowany przepis pkt 15 stwarza warunki do podejmowania działań legislacyjnych w tym zakresie; działalność sportowa prowadzona od wielu lat w PSP, będąca jednocześnie ważnym elementem w utrzymaniu właściwego stanu kultury fizycznej, wymaga by proponowane regulacje zostały uwzględnione w projekcie zmian do ustawy,

- 9) pkt 4a tiret czwarte nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 11) – zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy zadaniem Komendanta Głównego PSP jest prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie swojej kompetencji; tymczasem Komendant Główny PSP jest organem prowadzącym również negocjacje projektów umów międzynarodowych w zakresie jego właściwości; zatem jest

pożądane uzupełnienie samej współpracy międzynarodowej o upoważnienie go do przygotowywania tych umów; ponadto, zgodnie z projektowanym art. 1 ust. 2 pkt 8 i 9 ustawy (pkt 1 nowelizacji) możliwe będzie delegowanie strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa; stąd też wynika konieczność ustawowego upoważnienia Komendanta Głównego PSP do kierowania jednostek organizacyjnych PSP poza granicę państwa; obecny art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy został uzupełniony o dodatkowe treści, zgodnie z którymi zadaniem Komendanta Głównego PSP będzie, poza prowadzeniem bieżącej współpracy międzynarodowej, także udział w przygotowywaniu i wykonywaniu umów międzynarodowych w zakresie swojej właściwości oraz kierowanie jednostek organizacyjnych PSP do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa; proponowana zmiana spowoduje prawne usankcjonowanie istniejącego już stanu rzeczy w zakresie współpracy międzynarodowej Komendanta Głównego PSP, prowadzonej na podstawie wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych,

- 10) pkt 4a tiret piąte i pkt 5b nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 13 oraz art. 12 ust. 5 pkt 9) – dotychczas w ustawie brakowało uregulowań nakładających na Komendanta Głównego PSP i wojewódzkiego PSP obowiązek organizacji ćwiczeń dla podległych mu jednostek (odwody operacyjne); jako że ćwiczenia są jednym z bardziej znaczących mechanizmów pozwalających na stałe podnoszenie gotowości operacyjnej sił PSP, kwestia ta powinna zostać jednoznacznie uregulowana; dotychczas ćwiczenia międzynarodowe są organizowane na podstawie międzynarodowych umów dwustronnych z innymi krajami oraz na podstawie regulaminów organizacji międzynarodowych, których jesteśmy członkami; centralny i wojewódzkie odwody operacyjne organizowane odpowiednio przez Komendanta Głównego PSP i komendantów wojewódzkich PSP funkcjonują obecnie w oparciu o rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie szczegółowych zasadach organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, jednakże brak w nim wyraźnych unormowań co do potrzeby organizowania ćwiczeń na szczeblu krajowym i wojewódzkim; proponowane uregulowania wyraźnie określą obowiązek Komendanta Głównego PSP i komendantów wojewódzkich PSP

stałego dbania o należyte wyszkolenie podległych im jednostek (odwoły operacyjne) oraz zapewnienia właściwego stanu gotowości operacyjnej poprzez planowanie i organizowanie ćwiczeń,

- 11) pkt 4a tiret piąte, pkt 5b, pkt 6 nowelizacji (art. 10 ust.1 dodany pkt 12, art. 12 ust. 5 pkt 8, art. 13 ust. 6 pkt 17) – obecnie nie ma podstaw prawnych do wprowadzania podwyższonej gotowości operacyjnej w PSP; w sytuacjach nadzwyczajnych (na wypadek katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, oraz w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego), wprowadzenie stanów podwyższonej gotowości operacyjnej jest niezbędne dla podwyższenia wydolności operacyjnej zarówno odwołów operacyjnych, jak i poszczególnych komend i szkół PSP; wprowadzenie tych uregulowań spowoduje możliwość czasowej zmiany systemu pełnienia służby w komendach PSP oraz czasowych ograniczeń w udzielaniu urlopów, ich przerywania lub skracania,
- 12) pkt 5a i pkt 6 nowelizacji (art. 12 ust. 3a i art. 13 ust. 4) – obowiązujące przepisy nie regulują pełnienia obowiązków komendanta wojewódzkiego i powiatowego i okresu ich pełnienia w przypadku zwolnienia stanowiska komendanta do czasu powołania nowego komendanta; wprowadzenie przepisu, że okres pełnienia obowiązków przez komendanta nie może być dłuższy niż miesiąc w przypadku komendanta wojewódzkiego oraz 2 miesiące w przypadku komendanta powiatowego, ma na celu zapobieżenie przekładaniu w czasie nowych nominacji, przy jednoczesnym umożliwieniu zachowania właściwego trybu powoływania, z uwzględnieniem zdarzeń losowych mogących przeszkodzić w niezwłocznym dokonaniu tych czynności,
- 13) pkt 5b, pkt 6 nowelizacji (art. 12 ust. 5 pkt 5, art. 13 ust. 6 pkt 5) – dotychczas w ustawie brakuje przepisów zezwalających komendantom wojewódzkim i powiatowym PSP na dysponowanie siłami i środkami PSP do działań poza granicami państwa; obowiązujące umowy dwustronne zawierają unormowania współpracy ratowniczej w pasie przygranicznym, z możliwością podjęcia interwencji na terenie państwa – strony umowy; są wskazane

również lokalne punkty kontaktowe do informowania się o zaistniałym zdarzeniu; w związku z tym uprawnienie do interwencji jednostki organizacyjnej PSP poza granicą państwa, w pasie przygranicznym, należy przypisać wyraźnie komendantom: powiatowemu, a w razie konieczności zadysponowania jednostek wojewódzkiego odwołu operacyjnego – wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej; pozwoli to na znaczne skrócenie procesu decyzyjnego i znacznie przyspieszy czas wyjazdu i umożliwi szybsze podjęcie działań ratowniczych za granicą,

- 14) pkt 5b nowelizacji (art. 12 ust. 5 pkt 11 i 12) – art. 12 ust. 5 pkt 6 ustawy wskazuje, że do zadań komendanta wojewódzkiego należy kontrolowanie wszystkich organów i jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej działających na obszarze województwa; wprowadzona nowelizacja pozwoli na sprecyzowanie i wskazanie, jakie organy i jakie jednostki organizacyjne znajdujące się na podległym obszarze terytorialnym mogą być kontrolowane przez komendanta wojewódzkiego; wprowadzenie kompetencji nadzoru komendanta wojewódzkiego nad realizacją zadań w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby w komendach powiatowych (miejskich) PSP umożliwi wytyczanie kierunków oraz ujednolicenie zasad BHP w działalności jednostek organizacyjnych PSP, a także kontrolowanie oraz wpływ na poprawę bezpieczeństwa i higieny warunków służby strażaków PSP,
- 15) pkt 5b i pkt 6 nowelizacji (art. 12 ust. 5 pkt 6 i art. 13 ust. 6 pkt 6) – celem propozycji jest nałożenie *expressis verbis* na komendanta wojewódzkiego i powiatowego PSP obowiązku analizowania działań ratowniczych prowadzonych przez podmioty krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego; wnioski wynikające z analizy będą podstawą aktualizacji planów ratowniczych, zmian organizacji systemu ratowniczo-gaśniczego na danym obszarze (rozmieszczenie jednostek ratowniczych) oraz optymalizacji wyposażenia podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego w sprzęt ratowniczy,
- 16) pkt 6 nowelizacji (art. 13 ust. 2) – zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy powołanie powiatowego (miejskiego) komendanta PSP następuje w porozumieniu ze starostą; obowiązujący przepis nie określa żadnych terminów, co do osiągnięcia tego porozumienia, jak również nie reguluje trybu powołania komendanta

w przypadku braku porozumienia; proponowane przepisy regulują te sprawy stanowiąc, że w razie niezajęcia stanowiska lub niezaakceptowania zgłoszonej kandydatury w terminie 30 dni od dnia przedstawienia staroście przedstawia się niezwłocznie kolejną kandydaturę; w przypadku braku porozumienia w stosunku do tej kandydatury, w terminie 14 dni od dnia jej przedstawienia staroście, komendant wojewódzki powołuje na stanowisko komendanta powiatowego (miejskiego) oficera PSP wskazanego przez wojewodę,

- 17) pkt 6 nowelizacji (art. 13 ust. 5) – zgodnie z art. 13 ust. 3 ustawy, oznaczony jako ust. 5, na zastępcę komendanta powiatowego (miejskiego) PSP może być powołany także aspirant PSP; mając na uwadze zadania, jakie obecnie realizuje zastępca komendanta powiatowego (miejskiego) PSP oraz posiadaną oficerską kadrę pożarniczą, nie ma żadnego uzasadnienia ażeby na te stanowiska powoływać strażaków posiadających niższe kwalifikacje niż oficerskie,
- 18) pkt 7 nowelizacji (art. 13a) – w art. 13a ustawy proponuje się zmienić ust. 3 i 5. Przepis art. 13a ust. 3 ustawy stanowi, że regulamin organizacyjny komendy wojewódzkiej ustala komendant wojewódzki PSP i zatwierdza wojewoda; proponuje się zmianę procedury ustalania regulaminu organizacyjnego komend wojewódzkich PSP poprzez przyznanie Komendantowi Głównemu PSP kompetencji do zatwierdzania tego dokumentu; zmieniona jest także forma uczestniczenia w tej procedurze wojewody, tzn. zamiast dotychczasowej kompetencji zatwierdzania regulaminu otrzymuje on kompetencje do opiniowania takiego regulaminu; zmiana pozostanie w zgodzie z art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.), który zezwala na ustawowe wyodrębnienie regulaminów komend z regulaminów urzędów wojewódzkich; ponadto zmiana ta umożliwi wzmocnienie sposobów oddziaływania Komendanta Głównego PSP, jako centralnego organu administracji rządowej w sprawach organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz ochrony przeciwpożarowej, na określanie organizacji wewnętrznej komendy wojewódzkiej PSP, która z mocy samego prawa jest podmiotem tworzącym ten system na poziomie wojewódzkim; zmiana formy udziału wojewody w tworzeniu regulaminu organizacyjnego komendy wojewódzkiej PSP (zamiast

zatwierdzania – opiniowanie), wiąże się z pełnioną przez wojewodę rolą zwierzchnika rządowej administracji zespolonej w województwie; proponowana zmiana art. 13a ust. 5 ma na celu dostosowanie upoważnienia ustawowego do wymogów art. 92 ust. 1 Konstytucji RP poprzez określenie wytycznych dotyczących treści aktu; wprowadzona zmiana zapewni większy wpływ Komendanta Głównego PSP na organizację wewnętrzną komend wojewódzkich PSP, sprawniejszą organizację wewnętrzną komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) PSP i lepsze wykorzystanie zatrudnionej kadry,

- 19) pkt 8 nowelizacji (art. 14 ust. 1 i 2) – celem nowelizacji jest doprecyzowanie dotychczasowych przepisów oraz przyznanie radzie powiatu kompetencji do określenia istotnych dla wspólnoty samorządowej zagrożeń bezpieczeństwa pożarowego; zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy rada powiatu (miasta) jest zobowiązana do rozpatrzenia przynajmniej raz w roku informacji komendanta powiatowego PSP o stanie bezpieczeństwa ochrony przeciwpożarowej oraz o zagrożeniach pożarowych powiatu (miasta na prawach powiatu); sformułowanie to jest niezręczne pod względem językowym; w proponowanym stanie prawnym rada powiatu będzie zobowiązana do rozpatrzenia informacji komendanta powiatowego (miejskiego) PSP o stanie bezpieczeństwa powiatu (miasta na prawach powiatu) w zakresie ochrony przeciwpożarowej; zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy w obecnym brzmieniu, rada powiatu (miasta) na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, jest uprawniona do określenia, w drodze uchwały, istotnych dla wspólnoty samorządowej zagrożeń bezpieczeństwa pożarowego; w proponowanym stanie prawnym rada powiatu będzie uprawniona do określenia, w drodze uchwały, kierunków działań zmierzających do usunięcia istotnych dla wspólnoty samorządowej zagrożeń w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- 20) pkt 9 nowelizacji (nowe brzmienie art. 18) – przepis art. 18 ustawy określa jedynie, że organizację, zakres działania oraz tryb powoływania dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej PSP reguluje odrębna ustawa; w proponowanym brzmieniu przepis konkretyzuje, o jaką odrębną ustawę chodzi, stanowiąc, że są to przepisy o jednostkach badawczo-rozwojowych; proponuje się także wskazanie jakie przepisy regulują organizację, zakres działania Centralnego Muzeum Pożarnictwa oraz tryb powoływania i odwoływania jego

dyrektora, stanowiąc, że regulują to przepisy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz o muzeach,

- 21) pkt 10, 11 i 12 nowelizacji (zmiana tytułu rozdziału 4 oraz nowe brzmienie art. 23 i uchylenie art. 24 i 25) oraz art. 5 projektu ustawy – dotychczasowy tytuł rozdziału 4 ustawy „Czynności kontrolno-rozpoznawcze w zakresie ochrony przeciwpożarowej” nie uwzględnia wszystkich określonych prawem obowiązków PSP w zakresie czynności kontrolno-rozpoznawczych; celem proponowanej zmiany tytułu jest dostosowanie jego treści do zakresu działania PSP; skreślenie z tytułu wyrazów „w zakresie ochrony przeciwpożarowej”, co umożliwi uwzględnienie w rozdziale treści, dotyczących wszystkich wykonywanych przez PSP obowiązków w zakresie czynności kontrolno-rozpoznawczych; z art. 23 w ust. 1 ustawy wykreślono wyraz „manewry” jako nie odnoszący się do czynności kontrolno-rozpoznawczych; treść art. 23 ustawy rozszerzono o dostosowane do aktualnych obowiązków PSP podstawy i zakres czynności kontrolno-rozpoznawczych, sposób ich prowadzenia oraz prawa i obowiązki kontrolowanych i kontrolujących, zawarte dotychczas w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 stycznia 1998 r. w sprawie czynności kontrolno-rozpoznawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej oraz osób uprawnionych do ich przeprowadzania (Dz. U. Nr 15, poz. 69, z późn. zm.); jednocześnie w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), dostosowano do wymagań tej ustawy zasady sporządzania dokumentów upoważniających do przeprowadzenia czynności kontrolno-rozpoznawczych oraz zasady przystępowania do tych czynności; w art. 23 ust. 4 zamieszczono przeniesione z art. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.) określenie osób uprawnionych do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych; w art. 23 ust. 6 dodano przepis o prawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, przenosząc tę normę z art. 11 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ze względu na jej ścisły związek z czynnościami kontrolno-rozpoznawczymi; w konsekwencji w art. 4 projektu proponuje się nowelizację ustawy o ochronie przeciwpożarowej,

polegającą na uchyleniu art. 10 i 11, których unormowania przeniesiono do rozdziału 4 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej; art. 24 i 25 ustawy uchylono, gdyż ich treść została przeniesiona do art. 23,

- 22) pkt 13 nowelizacji (nowe brzmienie art. 28) – obowiązujące przepisy ustawy nie wymagają od kandydatów do służby w PSP niekaralności oraz nie konkretyzują wymogów kwalifikacyjnych, upoważniając do ich określenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji; mając na uwadze wymogi, jakie wynikają ze składanego przez strażaków ślubowania oraz niespójność uregulowań w zakresie karalności odnoszących się do kandydatów do służby z przepisami nakazującymi zwolnienie ze służby w przypadku ukarania strażaka za przestępstwo, proponuje się w stosunku do kandydatów do służby wprowadzenie wymogu niekaralności, w tym także za przestępstwa skarbowe; z uwagi na zadania realizowane przez strażaków w PSP koniecznym jest także umieszczenie w ustawie wymogu posiadania przez kandydata do służby co najmniej średniego wykształcenia; należy dodać, że wymóg takiego wykształcenia wynika także obecnie z przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wydanego na podstawie art. 36 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.); ranga tej regulacji uzasadnia umieszczenie jej w ustawie,
- 23) pkt 14 nowelizacji (art. 29a) – art. 29a ustawy stanowi, że jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej ma zapewnić strażakowi bezpieczne i higieniczne warunki służby; natomiast w art. 29a ust. 2 jest zawarte upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków oraz zakres ich obowiązywania w stosunku do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu; omawiane przepisy cechuje mała precyzyjność i ogólnikowy charakter; szczególnie wydane na podstawie art. 29a ust. 2 ustawy rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 1997 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków oraz zakres ich obowiązywania w stosunku do innych osób biorących udział w

akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu (Dz. U. Nr 145, poz. 979) swoim zakresem obecnie nie obejmuje szczegółowych warunków bhp, zwłaszcza w odniesieniu do poszczególnych rodzajów ratownictwa, ćwiczeń i szkoleń, w których uczestniczą strażacy Państwowej Straży Pożarnej oraz inne osoby; celem nowelizacji jest odpowiednie doprecyzowanie przepisów przez wskazanie konkretnie kto odpowiada za warunki bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej i określenie szczegółowego zakresu warunków i wymagań do uregulowania rozporządzeniem w tej materii; nowelizacja art. 29a spowoduje, że za zapewnienie warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków Państwowej Straży Pożarnej będzie odpowiadał każdy kierownik jednostki organizacyjnej PSP; dotychczasowy art. 29a ust. 1 stanowi, że jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej ma zapewnić strażakowi bezpieczne i higieniczne warunki służby; natomiast proponowana zmiana nałoży te obowiązki na kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej; dotychczasowy art. 29a ust. 2 ustawy, na którego podstawie było wydane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 1997 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpieczeństwa i higieny służby strażaków oraz zakres ich obowiązywania w stosunku do innych osób biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu nie spełnia oczekiwań i nie pozwala na dokonanie zmian odpowiednio uszczegóławiających te warunki do aktualnie występujących potrzeb; wprowadzona zmiana umożliwi wydanie nowego rozporządzenia w tej sprawie; ponadto proponuje się (w ust. 3) odpowiednie stosowanie, w zakresie nieuregulowanym ustawą i rozporządzeniem wykonawczym, działu X Kodeksu pracy; działania ratownicze, ćwiczenia i szkolenia strażaków muszą być odpowiednio zabezpieczone pod względem medycznym, zarówno w odpowiedni sprzęt do udzielania pomocy przedlekarskiej, jak i kwalifikowaną pomoc lekarską, w zależności od rozmiarów działania ratowniczego czy ćwiczeń; nowe rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji uszczegółowi wymagania w tym zakresie; ponadto w art. 29a dodano nowy ust. 4, w którym zapewniono wprost odpowiednie stosowanie wymagań bhp do innych niż strażacy osób, biorących udział w akcjach ratowniczych, ćwiczeniach lub szkoleniu,

- 24) pkt 15 nowelizacji (dodany art. 30a) – tradycyjnie w dniu 4 maja obchodzi się Dzień Strażaka, związany z męczeńską śmiercią Świętego Floriana, zmarłego dokładnie 1700 lat temu w tym dniu; prawdopodobne wydaje się skojarzenie imion Floriana z legendy z Florianusem, który żył około 900 r. we Francji i był czczony jako patron broniący od ognia; stąd też w pewnym okresie historycznym św. Florian zaczął być uznawany za patrona strażaków; wprowadzenie do ustawy o Państwowej Straży Pożarnej normy ustanawiającej Dzień Strażaka w dniu chrześcijańskiego święta Floriana usankcjonuje zwyczaj czczenia pamięci tego świętego łącznie z uhonorowaniem służby strażackiej,
- 25) pkt 16 nowelizacji (dodany art. 31a) – ustawa o Państwowej Straży Pożarnej nie zawiera przepisów regulujących bezpośrednio kwestie terminu odwołania strażaka ze stanowiska, jego statusu prawnego po odwołaniu, przenoszenia po odwołaniu na inne stanowisko, czy też przenoszenia do dyspozycji właściwego przełożonego; brak tych uregulowań powoduje, że przy załatwianiu tych spraw należy stosować wykładnię systemową oraz analogia legis do Kodeksu pracy bądź też przepisów pragmatycznych innych służb mundurowych; wprowadzenie proponowanych regulacji wpłynie na spójność przepisów obowiązujących strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a także łatwiejsze ich zrozumienie przez odbiorcę, jakim jest funkcjonariusz PSP; zgodnie z projektem, strażak pełniący służbę na stanowisku zajmowanym na podstawie powołania mógłby być w każdym czasie odwołany z tego stanowiska, a po odwołaniu zachowałby ostatnio zajmowane stanowisko, dla którego ustawa nie przewiduje powołania; mógłby być także przeniesiony na inne, co najmniej równorzędne stanowisko w tej samej lub innej jednostce organizacyjnej PSP, a także przekazany na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy do dyspozycji właściwego przełożonego, jeżeli przewiduje się powołanie (przeniesienie) go na inne stanowisko służbowe lub zwolnienie ze służby; w okresie pozostawania w dyspozycji, strażak wykonywałby obowiązki służbowe zlecone mu przez przełożonego i otrzymywał uposażenie oraz inne świadczenia przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym,
- 26) pkt 17 nowelizacji (art. 32 ust. 1 pkt 3) – zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy przełożonym służbowym strażaków pełniących służbę w komendzie powiatowej

(miejskiej) PSP oraz jednostce ratowniczo-gaśniczej jest komendant powiatowy (miejski); z uwagi na to, że jednostka ratowniczo-gaśnicza jest częścią składową komendy powiatowej (miejskiej) PSP, proponuje się skreślenie części dotychczasowego przepisu, odnoszącej się do jednostki ratowniczo-gaśniczej,

- 27) pkt 18 nowelizacji (art. 34) – w art. 34 ust. 2 ustawy wśród uprawnionych do wnioskowania o skrócenie okresu służby przygotowawczej strażaka nie wymienia się dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa; mając na uwadze, że wymieniony jest kierownikiem jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej oraz przełożonym strażaków pełniących służbę w tej jednostce, proponuje się nadanie uprawnień do wnioskowania o skrócenie służby przygotowawczej także dyrektorowi Centralnego Muzeum Pożarnictwa; zgodnie z art. 39 ust. 4 ustawy do służby w Państwowej Straży Pożarnej może być przyjęta osoba posiadająca uregulowany stosunek do służby wojskowej; warunkiem tego nie stosuje się do kobiet oraz absolwentów szkół oficerskich i aspiranckich PSP; z uwagi na to, że obowiązkowi wojskowemu podlegają także kobiety, nie można ich zwalniać z obowiązku posiadania uregulowanego stosunku do służby wojskowej; absolwenci szkół, o których mowa w art. 34 ust. 5, z racji pełnionej służby kandydackiej posiadają uregulowany stosunek do służby wojskowej; w tym stanie rzeczy proponuje się w art. 34 skreślenie ust. 5,
- 28) pkt 19 nowelizacji (art. 35) – zgodnie z art. 35 ustawy czas pełnienia służby strażaka jest określony wymiarem jego obowiązków z uwzględnieniem prawa do wypoczynku; ustawa nie określa maksymalnych norm czasu służby, ani też nie odsyła w tej sprawie do innych przepisów ustawowych; jedynie rozkład czasu służby określa, w drodze rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji; stosownie do postanowień art. 66 ust. 2 Konstytucji RP wymiar czasu pracy powinien być ustalony w ustawie, co znajduje odzwierciedlenie w niniejszym projekcie; niniejszy projekt wychodząc naprzeciw postulatowi środowiska pożarniczego wprowadza kompleksową, ustawową regulację czasu służby strażaków zarówno w zakresie norm, jak i rozkładu codziennego i zmianowego, zrównując ich prawa z prawami pracowników w tej dziedzinie, a tym samym wprowadzając standardy Unii Europejskiej co do wymiaru czasu pracy i dopuszczalnych odstępstw od norm obowiązujących; proponuje się

zatem, ażeby czas służby strażaka wynosił przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 6 miesięcy; proponowany podstawowy wymiar czasu służby jest zgodny z normami czasu pracy określonymi w Kodeksie pracy dla pracowników oraz czasem służby funkcjonariuszy innych służb mundurowych; proponuje się także, aby ustawowo uregulować rozkład czasu służby strażaków, wprowadzając rozkład czasu służby zmianowy obowiązujący na stanowiskach, na których wykonywanie zadań wymaga zachowania ciągłości służby oraz codzienny – na pozostałych stanowiskach; zmianowy rozkład czasu służby polegałby na pełnieniu dyżurów trwających co najwyżej 24 godziny, po których następują co najmniej 24 godziny wolne od służby; codzienny rozkład czasu służby polegałby na wykonywaniu zadań służbowych po 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku; czas służby mógłby być przedłużony do 48 godzin tygodniowo w 6-miesięcznym okresie rozliczeniowym, ale tylko wówczas, gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia ciągłości służby; strażacy pełniący służbę w rozkładzie codziennym byłiby wyznaczani do pełnienia w dowolnym czasie dyżuru trwającego 24 godziny, po których udziela się 48 godzin wolnych od służby w dniach od poniedziałku do piątku; w zamian za czas służby i czas dyżuru, przekraczający normę 40 godzin tygodniowo, strażakowi przysługiwałby czas wolny od służby w odpowiednim wymiarze; szczegółowe warunki odbywania służby w omawianych rozkładach określone byłyby w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji; taka kompleksowa regulacja zapewnia czytelność i pewność unormowań bez potrzeby dodatkowych interpretacji przepisów,

- 29) pkt 20 nowelizacji (nowe brzmienie art. 36) – dotychczas obowiązujący art. 36 ustawy upoważnia ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia wymagań w zakresie kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych, oraz etatów stopni służbowych dla poszczególnych stanowisk; brakuje norm materialnych, dotyczących wymagań kwalifikacyjnych wobec funkcjonariuszy PSP; zaproponowany art. 36 ust. 1 uzależnia zajmowanie stanowiska służbowego od posiadania odpowiedniego wykształcenia ogólnego, kwalifikacji pożarniczych

oraz stażu służby w Państwowej Straży Pożarnej; w ust. 2 zaproponowano, w zależności od korpusów straży pożarnej, podział stanowisk służbowych w Państwowej Straży Pożarnej na oficerskie, aspiranckie, podoficerskie oraz szeregowych; na podstawie art. 36 ust. 3, 6 i 7 poszczególne stanowiska mogą zajmować strażacy posiadający odpowiednie tytuły zawodowe lub kwalifikacje do wykonywania zawodów:

- w przypadku oficerów – inżynier pożarnictwa,
- w przypadku aspirantów – technik pożarnictwa,
- w przypadku podoficerów i szeregowych – strażak;

zgodnie z art. 36 ust. 4 niektóre stanowiska oficerskie będą mogli zajmować strażacy, którzy posiadają wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej oraz posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu technik pożarnictwa lub odbyte przeszkolenie zawodowe; ponadto w ust. 5 przewiduje się, aby stanowiska oficerskie, związane z kierowaniem działaniami ratowniczymi, mogli zajmować strażacy, którzy posiadają wykształcenie wyższe o kierunku przydatnym w Państwowej Straży Pożarnej, tytuł zawodowy technika pożarnictwa oraz odbyli przeszkolenie zawodowe; ust. 3 i 6 przewidują możliwość zajmowania stanowisk służbowych w Państwowej Straży Pożarnej po uzyskaniu przez strażaka uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa, technika pożarnictwa oraz strażaka, w toku postępowania o uznanie nabytych, w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego inżyniera pożarnictwa oraz odpowiednio zawodu regulowanego technika pożarnictwa lub zawodu regulowanego strażaka. Przepis ust. 8 daje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych prawo do wyrażania zgody na odstępstwo od wymagań określonych w ust. 3, 6 i 7 w stosunku do strażaków, którzy uzupełnią wymagane kwalifikacje w określonym czasie; dotyczy to zwłaszcza korpusu podoficerów i aspirantów, którzy musieliby podjąć naukę nie przekraczającą 3 lat; ust. 9 zawiera zmodyfikowane pod kątem wymagań konstytucyjnych upoważnienie dla ministra właściwego do spraw

wewnętrznych do wydania aktu wykonawczego. Wydatki wynikające z wprowadzenia norm czasu służby są finansowane z budżetu państwa, w części ministra właściwego do spraw wewnętrznych i w częściach wojewodów; dysponentem środków są odpowiednio Komendant Główny PSP i wojewodowie,

- 30) pkt 21 nowelizacji (art. 36a) – w okresie obowiązywania rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie opiniowania strażaków Państwowej Straży Pożarnej, w związku z wdrożeniem reformy administracyjnej kraju, dokonano zmiany właściwości przełożonych w zakresie wydawania opinii; była to formalna zmiana rozporządzenia w rzeczywistości pozbawiająca kierownika jednostki organizacyjnej PSP (komendanta powiatowego) możliwości faktycznego oceniania podwładnych. W praktyce doprowadziło to do sytuacji, w której rola przełożonego uprawnionego do opiniowania została sprowadzona do formalnego podpisania wypełnionego druku opinii służbowej i zapoznania z jego treścią opiniowanego; taki stan rzeczy spowodował konieczność dokonania zmian ustawy w celu umożliwienia przełożonym – kierownikom jednostek organizacyjnych – faktycznego oceniania podwładnych; ustalono tryb postępowania w sprawie opiniowania strażaków Państwowej Straży Pożarnej, ze szczególnym uwzględnieniem celów sporządzania opinii służbowych; reguluje się również właściwość przełożonych w zakresie wydawania opinii i odwoływania się od niej; proponowane upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych umożliwi uszczegółowienie spraw, które powinny być uregulowane w akcie wykonawczym, spowoduje wyeliminowanie nieprawidłowości; jednocześnie wprowadza wymaganą regulację materialnoprawną w ustawie,
- 31) pkt 23 nowelizacji (art. 37d ust. 1) – zgodnie z art. 37d ust. 1 ustawy do delegowania lub przenoszenia strażaków do innej jednostki organizacyjnej PSP na obszarze powiatu jest uprawniony komendant powiatowy (miejski). Ponieważ na szczeblu powiatu nie ma poza komendą powiatową (miejską) PSP innej jednostki organizacyjnej PSP podległej komendantowi powiatowemu (miejskiemu), dlatego też przepis dotyczący delegowania (przenoszenia) strażaków przez tegoż komendanta powinien być uchylony,

- 32) pkt 24 nowelizacji (art. 39) – zgodnie z art. 39 ustawy okres zawieszenia strażaków w czynnościach służbowych z powodu prowadzonego postępowania karnego nie może przekroczyć 12 miesięcy; z uwagi na przewlekłość prowadzonych postępowań karnych, proponuje się, żeby w szczególnie uzasadnionych przypadkach okres tego zawieszenia trwał do czasu wydania prawomocnego wyroku,
- 33) pkt 25 nowelizacji (art. 42) – obowiązujący przepis art. 42 ustawy reguluje problematykę okresowej oceny zdolności fizycznej i psychicznej strażaków do służby oraz dokonania oceny zdolności strażaka do służby przez komisję lekarską, upoważniając Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu, szczegółowych zasad, trybu i częstotliwości przeprowadzania tych ocen; mając na uwadze, że zasady dokonywania oceny zdolności fizycznej i psychicznej strażaków do służby są uregulowane w art. 29 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1230, z późn. zm.) oraz w rozporządzeniu wykonawczym do tego artykułu, proponuje się w art. 42 uregulować jedynie problematykę okresowych profilaktycznych badań lekarskich na zajmowanym stanowisku służbowym oraz okresowej oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby; zakres tych badań, tryb i ich częstotliwość określilby, w drodze rozporządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 34) pkt 26 nowelizacji (art. 43) – określony w art. 43 ustawy katalog przesłanek powodujących zwolnienie ze służby nie jest wystarczający i powinien być uzupełniony. Z uwagi na proponowane wprowadzenie wymogu niekaralności kandydata do służby także za przestępstwo skarbowe, koniecznym jest uzupełnienie przepisu mówiącego o zwolnieniu strażaka ze służby z powodu skazania za przestępstwo, w przepisie stanowiącym, że takie zwolnienie następuje także w razie skazania za przestępstwo skarbowe; ponadto mając na uwadze potrzeby służby proponuje się wprowadzenie możliwości rozwiązania stosunku służbowego ze strażakiem, który nie pełni służby z powodu choroby przez okres co najmniej 12 miesięcy,

- 35) pkt 27 i pkt 59b nowelizacji (art. 49 ust. 1 i art. 114d ust. 3-6) – zgodnie z art. 49 ustawy, strażak zwolniony ze służby z przyczyn przez siebie zawinionych lub na własne żądanie przed upływem 5 lat od ukończenia nauki w Szkole Głównej Służby Pożarniczej lub w szkole aspirantów oraz strażak, który w terminie 3 miesięcy od ukończenia nauki w tych szkołach nie podejmie służby w jednostkach organizacyjnych PSP albo służby lub pracy w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki; przepis ten jest nieprecyzyjny oraz błędny merytorycznie, gdyż absolwenci szkół PSP, o których mowa w art. 49, mają obowiązek podjęcia służby w charakterze funkcjonariusza PSP, a nie zatrudnienia w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, dlatego też nie jest uzasadnione zwolnienie z obowiązku zwrotu kosztów nauki tych, którzy podjęli zatrudnienie; z tych powodów proponuje się w art. 49 ust. 1 zamieszczenie przepisu, że obowiązek zwrotu kosztów dotyczyłby tych strażaków, którzy ukończyli szkoły PSP w ramach służby kandydackiej i zwolnili się z przyczyn przez siebie zawinionych lub na własne żądanie przed upływem 5 lat od ukończenia nauki; jednocześnie w art. 114d proponuje się umieszczenie zastrzeżenia, że w razie niepodjęcia służby stałej przez strażaka w służbie kandydackiej w terminie wskazanym przez Komendanta Głównego PSP stosuje się do niego przepisy dotyczące zwrotu omawianych kosztów,
- 36) pkt 28 nowelizacji (dodany art. 49a) – obowiązujące przepisy nie regulują problematyki prowadzenia dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem służbowym strażaków, prowadzenia akt osobowych oraz rodzaju i wzoru dokumentów; proponowany przepis art. 49a lukę tę wypełnia, stanowiąc że sprawy te określi Komendant Główny PSP w drodze zarządzenia,
- 37) pkt 29 nowelizacji (dodany rozdział 5a ustawy) – dotychczas ustawa o Państwowej Straży Pożarnej nie reguluje delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa; z uwagi jednak na współdziałanie PSP ze strażami pożarnymi i służbami ratowniczymi innych państw, zobowiązania związane z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, inne zadania, wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów i porozumień międzynarodowych, a

także działania podejmowane w ramach członkostwa w ONZ i na skutek doraźnych deklaracji Rzeczypospolitej Polskiej udzielania pomocy humanitarnej innym państwom, strażacy w coraz szerszym zakresie będą kierowani do służby w grupie ratowniczej poza granicą państwa oraz wykonywania indywidualnych zadań za granicą; stąd też istnieje pilna konieczność regulacji tej problematyki; w znowelizowanej ustawie proponuje się dodanie nowego rozdziału 5a, w którym proponuje się:

- określenie zadań, jakie mogą być realizowane przez grupę ratowniczą,
- określenie podmiotów uprawnionych do utworzenia i likwidacji grupy ratowniczej i wyznaczenia strażaków do pełnienia służby poza granicę państwa,
- ustalenie uprawnień i obowiązków strażaków wchodzących w skład grup ratowniczych,
- określenie zasad finansowania wydatków związanych z działaniem grup ratowniczych;

wprowadzona regulacja zapewni podstawy prawne kierowania strażaków do akcji ratowniczych i humanitarnych poza granicę państwa oraz umożliwi im otrzymywanie świadczeń z tytułu podróży i przejazdów oraz innych należności pieniężnych związanych z delegowaniem, a także odpowiednich świadczeń rzeczowych; wprowadzenie nowych przepisów do ustawy powoduje również konieczność szczegółowego określenia, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, warunków i trybu delegowania strażaków do pełnienia służby poza granicą państwa oraz organizacji działania grupy ratowniczej,

- 38) pkt 31 nowelizacji (nowe brzmienie art. 52) – obowiązujący przepis określa, kto może być podoficerem lub aspirantem Państwowej Straży Pożarnej stanowiąc, że może to być osoba, która spełnia warunki określone w art. 28 ustawy, a ponadto ukończyła szkołę podoficerską lub szkołę aspirantów straży pożarnej; redakcja tego artykułu nie jest wystarczająco ścisła, a określone w tym artykule wymogi kwalifikacyjne są nieprecyzyjne i nieadekwatne do wymogu niedyskryminacji osób znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej; proponuje się uściślenie, że pierwsze stopnie podoficerskie i aspiranckie są nadawane

wyłącznie pełniącym już służbę strażakom PSP; wymogi kwalifikacyjne niezbędne do uzyskania pierwszego stopnia pożarniczego byłyby skorelowane i spójne z wymogami kwalifikacyjnymi do mianowania na stanowisko służbowe; zgodnie z projektem stopnie byłyby nadawane obligatoryjnie: podoficerskie tym strażakom, którzy uzyskali kwalifikacje pożarnicze wymagane dla stanowisk podoficerskich w Państwowej Straży Pożarnej, a aspiranckie tym, którzy posiadają tytuł zawodowy technika pożarnictwa uzyskany w ramach służby kandydackiej; fakultatywnie pierwszy stopień aspirancki mógłby być nadawany strażakowi, który ma kwalifikacje wymagane dla stanowisk podoficerskich i uzyskał tytuł zawodowy technika pożarnictwa oraz temu, który uzyskał kwalifikacje do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w ramach postępowania o uznanie nabytych kwalifikacji w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej,

- 39) pkt 32 nowelizacji (nowe brzmienie art. 53) – w art. 53 ust. 1 i 2 wymieniono warunki obligatoryjnego i fakultatywnego nadawania strażakom Państwowej Straży Pożarnej pierwszego stopnia oficerskiego,
- 40) pkt 33 nowelizacji (dodany art. 53a) – mając na uwadze jednoznaczność uregulowań w zakresie nadawania pierwszych stopni strażakom, którym wymierzono karę obniżenia stopnia, proponuje się wprowadzenie regulacji, że nie jest możliwe nadawanie stopni strażakom, którym wymierzono karę dyscyplinarną obniżenia stopnia przez okres roku od jej wykonania; proponowany przepis jest spójny z treścią art. 117 ust. 2 ustawy,
- 41) pkt 34 nowelizacji (art. 54) – proponuje się wprowadzenie jednoznacznego przepisu, że nadanie kolejnego stopnia pożarniczego nie jest obligatoryjne; proponuje się także uregulowanie terminu nadawania stopni, co do zasady z okazji „Dnia Strażaka”, przypadającego w dniu 4 maja; w szczególnie uzasadnionych przypadkach nadanie stopni mogłoby nastąpić także w innym terminie,
- 42) pkt 35 nowelizacji (dodany art. 55a) – brak jest regulacji prawnych dających możliwość nadawania stopni pożarniczych strażakom pośmiertnie; pośmiertnie

stopień mógłby być nadany strażakowi, który wykazał się ofiarnością i odwagą w bezpośrednich działaniach ratowniczych w czasie pożaru, klęski żywiołowej lub innych zagrożeń, w których wyniku poniósł śmierć; nadanie stopnia mogłoby nastąpić tylko jeden raz,

- 43) pkt 36 nowelizacji (nowe brzmienie art. 58) – obowiązujące przepisy nie zawierają żadnych ograniczeń w zakresie pełnienia przez strażaków funkcji w związkach zawodowych; powoduje to powstanie kolizji interesów służby i interesów związkowych w sytuacji, gdy osoba kierująca jednostką organizacyjną PSP lub jej zastępca, a więc osoby sprawujące funkcje pracodawcy, jednocześnie są osobami funkcyjnymi w organizacji związkowej; w celu wyeliminowania tych zjawisk proponuje się wprowadzenie uregulowania, że strażacy pełniący służbę na stanowiskach, dla których ustawa przewiduje powołanie, nie podlegają ochronie, o której mowa w art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych,
- 44) pkt 37 nowelizacji (nowe brzmienie art. 61 ustawy) – proponowane zmiany w art. 61 ustawy mają charakter porządkujący kwestie związane z problematyką umundurowania strażaków i równoważnika pieniężnego w zamian za nie wydane przedmioty umundurowania; w stosunku do aktualnie obowiązujących przepisów różnice polegają na ustawowym zastrzeżeniu umundurowania, dystynkcji i znaków identyfikacyjnych, a także wprowadzeniu przepisu o wyróżniającej formację PSP spośród innych formacji funkcji przedmiotów umundurowania, odzieży specjalnej i środków ochrony indywidualnej; w celu zagwarantowania by ta funkcja była spełniona, a także by wymienione przedmioty zapewniały bezpieczeństwo i higienę służby strażaków, przewidziano zarządzenie Komendanta Głównego PSP określające wymagania natury technicznej i jakościowej wobec przedmiotów wprowadzanych do użytkowania w PSP; ponadto znacznie zmodyfikowano treść upoważnień do wydania rozporządzeń w sprawie umundurowania i równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, w celu dostosowania do wymogów konstytucyjnych,
- 45) pkt 38 nowelizacji (art. 69 ust. 2-4) – w obowiązującej ustawie brak jest uregulowań prawnych dotyczących możliwości korzystania przez strażaków –

mężczyzn ze szczególnych uprawnień przewidzianych dla pracowników, z jakich mogą korzystać pracownicy; rodzi to poważne wątpliwości w zakresie udzielania strażakom – mężczyznom zwolnień od służby, np. w celu sprawowania opieki czy też udzielania urlopu wychowawczego; mając na uwadze, że brak takich regulacji nie daje podstaw prawnych do korzystania z tych uprawnień, a jednocześnie ich nieudzielenie jest sprzeczne z przepisami Konstytucji, dlatego też koniecznym jest uregulowanie tej sprawy; przy tej okazji uzupełniono przepis o występujące w innych „służbach mundurowych” (Policji, Straży Granicznej i innych) uprawnienie kobiet do określonych świadczeń pieniężnych w razie zwolnienia ze służby podczas urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego,

- 46) pkt 39 i 40 nowelizacji (art. 71-71h) – zgodnie z obowiązującym przepisem strażakowi przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 30 dni kalendarzowych, w tym nie więcej niż 4 dni ustawowo wolne od pracy oraz dodatkowy urlop wypoczynkowy, którego wymiar wynika z rozporządzenia wykonawczego i wynosi do 15 dni kalendarzowych; tak określony urlop wypoczynkowy odbiega od zasad ustalania wymiaru urlopu i jego udzielania pracownikom i funkcjonariuszom innych służb mundurowych; dlatego też proponuje się, w zakresie uprawnień strażaków do urlopu wypoczynkowego, odesłanie do przepisów obowiązujących pracowników; zgodnie z projektem strażakowi przysługiwałoby prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 26 dni oraz urlopu dodatkowego w wymiarze do 13 dni rocznie z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych oraz osiągnięcia określonego wieku lub stażu służby; proponuje się także ustawowe uregulowanie okresów, od których zależy prawo do pierwszego urlopu; urlop udzielany byłby w dni, które są dla strażaka dniami służby lub dyżuru, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby; ponadto, oprócz urlopu wypoczynkowego i urlopów dodatkowych, strażakowi przysługiwałoby prawo do płatnego urlopu zdrowotnego, urlopu bezpłatnego, płatnego urlopu szkoleniowego oraz płatnego urlopu okolicznościowego z tytułu przeniesienia służbowego; rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji ograniczyłoby się do kwestii drobniejszych, związanych z

warunkami i trybem udzielania urlopów strażakom oraz przełożonych uprawnionych do udzielania urlopów,

- 47) pkt 41 nowelizacji (dodanie art. 72a) – proponuje się uregulowanie problematyki dotyczącej udzielania strażakowi zwolnienia od zajęć służbowych; w obowiązujących przepisach sprawy te były regulowane częściowo w ramach przepisów odnoszących się do urlopów okolicznościowych; zgodnie z projektem prawa strażaków w zakresie udzielania zwolnień od zajęć służbowych oraz sposobu usprawiedliwiania nieobecności w służbie określałyby przepisy prawa pracy, z wyłączeniem tych przepisów w zakresie udzielania zwolnień do uczestnictwa w działaniach ratowniczych prowadzonych w ramach działalności społecznej w innych podmiotach prowadzących działania ratownicze oraz na szkolenie pożarnicze; wyłączenie to jest uzasadnione charakterem stosunku służbowego w jakim pozostaje strażak i zadań jakie w ramach tego stosunku jest obowiązany realizować,
- 48) pkt 42 nowelizacji (art. 73) – dotychczasowy zapis dotyczący wyróżnienia w postaci krótkoterminowego urlopu jest bardzo ogólny; nie określa celu i wymiaru tego urlopu; zastosowana zmiana ma charakter doprecyzowujący w tym zakresie; proponowany wymiar przedmiotowego urlopu jest zbieżny z wymiarem przyjętym w pragmatykach innych „służb mundurowych”; ponadto, zgodnie z zasadami określonymi w Konstytucji RP, prawa i obowiązki oraz ich wymiar powinny być określone w ustawie; proponuje się również przededagowanie treści upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, poprzez uszczegółowienie spraw, które powinny być uregulowane w przepisie wykonawczym; spowoduje to wydanie nowego aktu wykonawczego eliminującego wskazane nieprawidłowości,
- 49) pkt 43 nowelizacji (art. 74 dodany ust. 1a i 1b) – proponowany w art. 74 ust. 1a pozwala na quasi-realizację prawa strażaka do lokalu mieszkalnego poprzez przydział kwatery tymczasowej, jeżeli w danej miejscowości nie ma możliwości przydziału lokalu mieszkalnego; przydział takiej kwatery następowałby za zgodą strażaka na czas pełnienia służby w danej miejscowości, a koszty zakwaterowania ponosiłby strażak,

- 50) pkt 44-48 nowelizacji (nowe brzmienie art. 76-79, art. 80, art. 82 ust. 1 i 2 oraz nowy ust. 5, art. 83 i art. 83a) – dotychczas sprawy związane z zasadami przyznawania i wypłaty równoważników pieniężnych za brak lokalu mieszkalnego i za remont mieszkania, pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, zasad przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych oraz czynszów najmu przydzielonych lokali strażakom Państwowej Straży Pożarnej regulowały przede wszystkim rozporządzenia wykonawcze do ustawy, ponieważ analogiczne rozwiązania zawarte w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zostały zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego przez Rzecznika Praw Obywatelskich (nr sprawy RPO-395725-V-AK/04); po przeanalizowaniu skargi uznano, że przepisy ustawy wymagają dostosowania do Konstytucji RP, poprzez wprowadzenie bezpośrednio do ustawy kompletnej regulacji materialno-prawnej uprawnień strażaków, dotychczas zawartej w aktach wykonawczych; w rozporządzeniach pozostawiono jedynie kwestie typowo techniczne, jak tryb, czy obliczanie stawek przyznawanych świadczeń; w stosunku do dotychczasowych przepisów rozporządzeń wykonawczych nie zachodzą istotne różnice merytoryczne; uproszczono jedynie i ujednolicono normy materialne i proceduralne oraz ograniczono liczbę aktów wykonawczych; należy jedynie podkreślić zastosowany zabieg legislacyjny w przepisie o przydziale lokalu mieszkalnego, w którym w następstwie decyzji administracyjnej przewiduje się zawarcie umowy najmu, po czym wygasza się stosunek najmu w konsekwencji decyzji administracyjnej o opróżnieniu lokalu mieszkalnego; swoisty dualizm prawa administracyjnego i cywilnego ma na celu usprawnienie gospodarki mieszkaniowej z jednoczesną gwarancją uprawnień najemcy,
- 51) pkt 49 nowelizacji (w art. 87 dodany ust. 3) – zgodnie z zasadami określonymi w Konstytucji RP, prawa i obowiązki oraz ich wymiar powinny być określone w ustawie, zatem taki charakter ma proponowany przepis art. 87 ust. 3 przyznający strażakowi, przeniesionemu na inne stanowisko, na którym pobierane dotychczas dodatki do uposażenia nie przysługują lub przysługują w niższej stawce, prawo do zachowania dodatków w dotychczasowej stawce przez okres 12 miesięcy; prawo to przysługuje jednak w ściśle określonych przypadkach,

szczegółowo opisanych w proponowanych pkt 1-3; proponowana zmiana jest zmianą dostosowującą do wymogów konstytucyjnych, gdyż prawo do zachowania dodatków obecnie określone było w akcie wykonawczym,

- 52) pkt 50 nowelizacji (nowe brzmienie art. 88) – dotychczasowy przepis stanowiący upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych zawiera uprawnienie do określenia prawa strażaków do wzrostu uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat, co zgodnie z zasadami konstytucyjnymi stanowi materię ustawową; ponadto obowiązująca treść upoważnienia nie jest zgodna z zasadami legislacji; proponowana zmiana określa zasady ustalania stawki uposażenia zasadniczego, prawa do wzrostu uposażenia z tytułu wysługi lat oraz zasady wzrostu wysokości tego uposażenia, jak również okresy służby i pracy, od których zależy prawo do wzrostu; proponuje się również preredagowanie treści upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, poprzez uszczegółowienie spraw, które powinny być uregulowane w przepisie wykonawczym; wydanie nowego aktu wykonawczego wyeliminuje wskazane nieprawidłowości; ponadto wraz z aktem wykonawczym wydanym na podstawie projektowanego art. 36 stanowić będzie kompleksowe i spójne uregulowanie spraw obsadzania stanowisk służbowych i przyznawania strażakom uposażenia i dodatków do uposażenia,
- 53) pkt 53 nowelizacji (w art. 94 dodany ust. 2) – zgodnie z art. 94 ustawy strażakowi mianowanemu na stałe przysługuje zasiłek na zagospodarowanie w wysokości miesięcznego uposażenia; aby uniknąć wypłacania tego zasiłku osobom ponownie podejmującym służbę w Państwowej Straży Pożarnej, proponuje się zastrzeżenie, że zasiłek ten nie przysługuje przy ponownym nawiązaniu stosunku służbowego,
- 54) pkt 56 nowelizacji (dodany art. 111 a) – w dotychczasowej ustawie brak przepisu umożliwiającego dochodzenie na drodze sądowej roszczeń strażaków przeciwko Skarbowi Państwa o świadczenia pieniężne, wynikające ze stosunku służbowego i przyznane w trybie administracyjno-prawnym; ponadto ustawa przemilcza kwestię odsetek od nieterminowo wypłacanych, należnych świadczeń; proponowana zmiana ma na celu zrównanie pod tym względem

praw strażaków z prawami pracowników, przez umożliwienie dochodzenia roszczeń przed sądami pracy,

- 55) pkt 59 i 60 nowelizacji (art. 114d i art. 114e) – zgodnie z obowiązującymi przepisami służba kandydacka strażaka kończy się z chwilą ukończenia szkoły PSP; po ukończeniu szkoły Komendant Główny PSP kieruje absolwentów do służby stałej; okres służby kandydackiej (nauki w szkole) jest wliczany do okresu służby strażackiej, jeżeli przerwa między zakończeniem nauki a podjęciem służby stałej nie przekroczyła 3 miesięcy, natomiast okres przerwy pomiędzy zakończeniem nauki a podjęciem służby stałej nie jest wliczany do służby i z przepisów nie wynika, jaki w tym czasie jest status absolwenta szkoły; mając na uwadze, że obowiązujące uregulowania budzą istotne wątpliwości co do ich rozstrzygnięć merytorycznych, proponuje się w projekcie uregulowanie tych spraw w sposób następujący: zakończenie służby kandydackiej nie następowałoby z chwilą ukończenia szkoły, tylko z dniem mianowania na stałe, nie później jednak niż z upływem 3 miesięcy od dnia zakończenia nauki; w okresie tym nie przysługiwałoby strażakowi świadczenie należne w okresie nauki w szkole; do służby stałej – tak jak dotychczas – kierowałby decyzją Komendant Główny PSP, określając w niej datę rozpoczęcia służby nie później niż 3 miesiące od zakończenia nauki; przewiduje się także możliwość przywrócenia terminu do podjęcia służby stałej, jeżeli niepodjęcie tej służby nastąpiło z przyczyn nie leżących po stronie zainteresowanego,
- 56) pkt 61 nowelizacji (art. 117 ust. 2) – zgodnie z art. 117 ust. 2 ustawy wymierzenie kary dyscyplinarnej obniżenia stopnia lub wydalenia ze służby pociąga za sobą pozbawienie możliwości awansowania w stopniu przez okres roku od jej wykonania oraz niemożność odzyskania w tym okresie stopnia lub stanowiska; z uwagi na to, że przepis w części dotyczącej niemożności odzyskania w tym okresie utraconego stopnia lub stanowiska był błędnie interpretowany w taki sposób, iż po tym okresie utracony stopień lub stanowisko powinny być przywrócone, proponuje się rezygnację z tej regulacji,
- 57) pkt 62 nowelizacji (art. 119) – obowiązujący przepis stanowi, że postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte po upływie roku od popełnienia przewinienia,

a w razie wszczęcia takiego postępowania ulega ono umorzeniu; mając na uwadze, że obowiązujący przepis stanowiący wyłącznie o rocznym przedawnieniu karalności, powoduje, iż nie istnieje możliwość wymierzenia kary po upływie tego terminu oraz wykonania prawomocnego orzeczenia, dlatego też proponuje się także wprowadzenie przedawnienia karalności, które, jeżeli wszczęto postępowanie dyscyplinarne, następowałoby po upływie dwóch lat od popełnienia czynu, a także instytucji przedawnienia wykonania kary (po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego); wprowadzone rozwiązanie jest wzorowane na aktualnym Kodeksie wykroczeń (art. 45 K.w.),

- 58) pkt 63 nowelizacji (art. 121) – zgodnie z art. 121 ustawy komisje dyscyplinarne składają się z określonej w art. 121 ust. 2 liczby strażaków, którzy są powoływani do tych komisji na okres 4 lat; z brzmienia tego przepisu wynika kadencyjność poszczególnych członków komisji, a nie komisji dyscyplinarnej; w projekcie proponuje się ustanowienie kadencyjności komisji dyscyplinarnych stanowiąc, że komisje dyscyplinarne są powoływane na okres 4 lat i składają się z określonej liczby strażaków; proponuje się także dodanie regulacji, że skład komisji dyscyplinarnej może być w każdym czasie uzupełniony; zgodnie z przepisem obowiązującym powołanie członków komisji dyscyplinarnych następuje po uzgodnieniu ich składu z ogólnokrajowymi organizacjami związkowymi; jak wykazała praktyka, w sytuacji gdy w Państwowej Straży Pożarnej działają trzy ogólnokrajowe organizacje związkowe, osiągnięcie zgody na powołanie poszczególnych członków komisji następuje po znacznym okresie czasu, a nawet czasami nie jest możliwe; tak określona procedura powoływania członków komisji dyscyplinarnych uniemożliwia właściwe funkcjonowanie komisji; z tych też powodów proponuje się, ażeby w przypadku braku uzgodnienia lub niezaakceptowania kandydatury w terminie 30 dni od jej przedstawienia, Komendant Główny PSP niezwłocznie przedstawiał kolejną kandydaturę i w przypadku braku jej uzgodnienia w terminie 14 dni powoływał członka komisji dyscyplinarnej; pozostałe propozycje dotyczące ustalenia właściwej komisji dla niektórych kierowników jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej i ich zastępców oraz definiujących status członków

komisji w zakresie orzecznictwa dyscyplinarnego mają charakter redakcyjno-porządkujący,

- 59) pkt 64 nowelizacji (art. 123 ust. 2) – zgodnie z art. 123 ust. 2 ustawy rzecznika dyscyplinarnego wyznacza Komendant Główny PSP; proponuje się przekazanie tych kompetencji komendantom wojewódzkim PSP, przy których działa komisja dyscyplinarna, doprecyzowując jednocześnie, że rzecznik dyscyplinarny wyznaczany jest tylko w danej sprawie; propozycja zmierza do usprawnienia procedury, zgodnie z zasadą ekonomii procesowej,
- 60) pkt 65 nowelizacji (art. 124 ust. 1) – zgodnie z art. 124 ust. 1 ustawy rzecznik dyscyplinarny składa wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności koniecznych do ustalenia znamion przewinienia w trybie postępowania wyjaśniającego; z uwagi na wątpliwości interpretacyjne co do charakteru tego postępowania proponuje się, że przed złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny przeprowadza czynności sprawdzające; byłaby to terminologia zgodna z przepisami Kodeksu postępowania karnego, do którego odsyła art. 124n ustawy,
- 61) pkt 66 i 67 nowelizacji (art. 124a i art. 124g ust. 1a) – dotychczasowy przepis zapewnia obwinionemu prawo korzystania z pomocy obrońcy, a więc także z pomocy adwokata; uzupełniając tę normę proponuje się dodanie, że obrońcą strażaka może być także strażak wskazany przez obwinionego; koszty obrońcy z wyboru ponosiłby obwiniony; zmiana spowoduje zabezpieczenie przed zbędnymi wydatkami z budżetu jednostek, przy których działają komisje dyscyplinarne, a także usunie wątpliwości co do tego, czy obrońcą strażaka w postępowaniu dyscyplinarnym może być strażak,
- 62) pkt 68 nowelizacji (dodany ust. 2 w art. 124h) – z obowiązującego przepisu nie wynika, ażeby informacja o ukaraniu przez przełożonego dyscyplinarnego musiała być przesyłana Komendantowi Głównemu PSP; z uwagi na to, że wymierzona przez przełożonego dyscyplinarnego kara jest karą dyscyplinarną, dlatego też proponuje się ażeby informację o ukaraniu, po jej uprawomocnieniu, przesyłać do Komendanta Głównego PSP,

63) pkt 69 nowelizacji (art. 124i) – obowiązujący przepis reguluje, po upływie jakiego okresu Komendant Główny PSP na wniosek ukaranego zarządza usunięcie odpisu orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych; w miejscu tej regulacji proponuje się określenie, po jakim upływie czasu od wykonania lub przedawnienia wykonania kary ukaranie byłoby uważane za niebyłe; usunięcie przez Komendanta Głównego PSP odpisu orzeczenia o ukaraniu następowaloby po upływie okresu, kiedy ukaranie traktowane byłoby jako niebyłe; regulacja zmierza do zachowania spójności z art. 46 Kodeksu wykroczeń.

2. Zmiany legislacyjno-porządkujące

- 1) zmiany dostosowujące brzmienia upoważnień ustawowych do wymogów konstytucyjnych, zawarte w poszczególnych propozycjach poprawek do ustawy, sprowadzają się głównie do precyzyjnego określenia zakresu regulacji oraz opatrzenia upoważnień poprawnie sformułowanymi wytycznymi do aktów wykonawczych,
- 2) pozostałe zmiany porządkujące, które są konsekwencją zmian merytorycznych:

Punkty art. 1 ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej	Artykuły ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, których zmiany dotyczą
pkt 3d	art. 8 ust. 4 pkt 1 i 3-5
pkt 17	art. 32 ust. 1 pkt 3
pkt 22	art. 37b ust. 1
pkt 26c	art. 43 ust. 4
pkt 30	art. 51 ust. 3 pkt 3a – obowiązujący przepis nie upoważnia dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa do nadawania stopni podoficerskich. Mając na uwadze, że dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa jest kierownikiem jednostki organizacyjnej PSP i przełożonym służbowym strażaków pełniących służbę w tej jednostce, proponuje się, ażeby nadawał on stopnie podoficerskie strażakom pełniącym służbę w Centralnym Muzeum Pożarnictwa
pkt 51, 52, 54, 55, 57 i 58	art. 89 ust. 1, art. 93 ust. 1 pkt 4, art. 97b, art. 107 ust. 1, art. 112 ust. 1, art. 114 ust. 3 Proponowane zmiany mają charakter redakcyjny i dostosowują nowelizowane przepisy do obowiązujących uregulowań prawnych
pkt 64a	art. 121 ust. 1 pkt 4

3. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt zawiera przepisy dotyczące czasu pracy strażaków, urlopów wypoczynkowych oraz bezpieczeństwa i higieny służby, zgodne z prawem Unii Europejskiej.

W prawie Unii Europejskiej kwestie dotyczące czasu pracy i wypoczynku, a w tym: przerw w pracy, maksymalnego tygodniowego czasu pracy i okresów rozliczeniowych oraz rozkładu czasu pracy, wraz z dopuszczalnymi odstępstwami w prawie krajowym, a także corocznego urlopu, reguluje dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, która weszła w życie dnia 2 sierpnia 2004 r.

Zgodnie z artykułem 17 dyrektywy, w przypadku służb pożarniczych i ochrony ludności, prawo krajowe może zawierać odstępstwa od reguł, dotyczących dziennego czasu przerw w pracy, przerw na odpoczynek, cotygodniowych przerw w czasie pracy, długości pracy w porze nocnej, a także długości okresów rozliczeniowych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej ustanawia w tej mierze zasady maksymalnie zgodne z dyrektywą, jak i adekwatne do regulacji Kodeksu pracy, jedynie z różnicami, wynikającymi z potrzeb służby i w pełni zgodnymi z art. 19 akapit pierwszy dyrektywy, który przewiduje, że odstępstwa od przepisów dyrektywy dotyczących okresu rozliczeniowego zasadniczo nie mogą dopuszczać tego okresu dłuższego niż sześć miesięcy.

Dyrektywa 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. zastąpiła poprzednio obowiązującą dyrektywę 93/104/WE.

Kwestie związane z bezpieczeństwem pracy w prawie Unii Europejskiej reguluje dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy, która określa minimalne zasady bhp, które powinny być zagwarantowane pracownikom. Dyrektywa, w myśl art. 2 ust. 2, nie ma zastosowania do specyficznej działalności publicznej lub w odniesieniu do określonych dziedzin

działalności w zakresie usług związanych z ochroną cywilną (czyli, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. u Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską – ochroną ludności), z zastrzeżeniem, że w takich wypadkach „bezpieczeństwo i higiena pracy pracowników powinna być zapewniona w sposób możliwie jak najszerszy, z uwzględnieniem zasad i celów niniejszej dyrektywy”.

Ponadto w projekcie uwzględniono konieczność pełnej realizacji zasady swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, wyrażonej w art. 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poprzez uwzględnienie kwalifikacji równoważnych technikowi i inżynierowi pożarnictwa oraz strażakowi, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, przy mianowaniu na odpowiednie stopnie w Państwowej Straży Pożarnej. Należy przy tym zastrzec, że przepisy regulacyjne dotyczące tych zawodów znajdują się w ustawie o ochronie przeciwpożarowej, która obejmuje swym oddziaływaniem ogół potencjalnych pracowników oraz osób prowadzących tego typu działalność na własny rachunek. Niniejsza ustawa natomiast dotyczy służby państwowej, do której pełnienia jest wymagane między innymi posiadanie takich samych kwalifikacji zawodowych.

W pozostałym zakresie proponowane regulacje nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

1) podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa:

- a) zakres podmiotowy dotyczy jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej oraz pełniących w nich służbę strażaków Państwowej Straży Pożarnej, a w niewielkim zakresie także rad powiatów (miast), starostów lub prezydentów miast i wojewodów,
- b) pkt 8 nowelizacji (do art. 14 ust. 1 i 2) – zakres podmiotowy zmiany dotyczy strażaków Państwowej Straży Pożarnej i jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej; tym niemniej zmiana art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej dotyczy powiatów i miast na prawach powiatu (rady powiatu/miasta, starostowie/prezydenci miast) oraz komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przygotowywania i rozpatrywania informacji o stanie bezpieczeństwa ochrony przeciwpożarowej oraz zagrożeniach pożarowych powiatu (miasta na prawach powiatu),

2) konsultacje społeczne:

- a) projekt został poddany konsultacjom z działającymi w Państwowej Straży Pożarnej organizacjami związkowymi, które wniosły szereg uwag i propozycji (ZZS „Florian” i NSZZ PP); NSZZ „Solidarność” zaopiniował projekt negatywnie co do zasady, nie składając w zasadzie żadnych konkretnych propozycji do jego treści; część uwag pozostałych dwóch związków uwzględniono; pozostałe nie mogły zostać uwzględnione z różnych względów formalnych i merytorycznych; najważniejszą z uwag, należących do kategorii spraw, które są objęte zadaniami związków zawodowych, jest zastrzeżenie zgłoszone do regulacji dotyczących czasu służby (zarzut niezgodności z prawem Unii Europejskiej); zarzuty te są chybione, zwłaszcza w kontekście pozytywnego stanowiska Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej do projektu; ponadto skrytykowano wprowadzone do projektu pojęcie dyżuru, jednak w kontekście projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2003/88/WE w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy, pozytywnie zaopiniowanego przez Polskę, zamieszczenie w projekcie takiej regulacji gwarantuje spójność prawa krajowego z prawem europejskim; ponadto, spośród uwag wychodzących poza zakres projektu ustawy należy odnotować zarzut nieujednoczenia pragmatyki służbowej strażaków PSP i funkcjonariuszy innych

służb, podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych; postulat ten nie jest możliwy do spełnienia z uwagi na różnice w charakterze zadań poszczególnych formacji i wymagań wobec funkcjonariuszy,

- b) pkt 10 i 11 nowelizacji (zmiana tytułu rozdziału 4 oraz nowelizacja art. 23 ustawy) – konsultowano ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Pożarnictwa, które nie zgłosiło uwag do projektu,
- c) ponadto projekt został zamieszczony na stronie internetowej Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej,

3) skutki społeczno-ekonomiczne zmian:

- a) pkt 3 lit. a nowelizacji (dodanie ust. 2a w art. 8) – zakłada się, że wprowadzony przepis odnośnie do możliwości tworzenia czasowych posterunków spowoduje wzrost poczucia bezpieczeństwa społeczności lokalnych, zwłaszcza w okresach wzrostu zagrożenia pożarowego lub innych miejscowych zagrożeń; utworzenie posterunku w danej gminie będzie miało także pozytywne oddziaływanie psychologiczne na mieszkańców gmin z nią sąsiadujących; poczucie to będzie wzmacniać stała obecność funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej w danej miejscowości; w chwili obecnej 7 komend wojewódzkich PSP zadeklarowało chęć utworzenia czasowego posterunku jednostki ratowniczo-gaśniczej (KW PSP Lublin, KW PSP Łódź, KW PSP Kraków, KW PSP Warszawa, KW PSP Rzeszów, KW PSP Gdańsk, KW PSP Katowice); łącznie planuje się utworzenie 21 czasowych posterunków; koszty bieżącego funkcjonowania czasowego posterunku jednostki ratowniczo-gaśniczej ponoszone będą przez jednostki organizacyjne PSP, tworzące takie posterunki, natomiast koszty dodatkowe związane z wyposażeniem i przystosowaniem czasowego posterunku (obiektu) pokrywane będą z budżetów samorządów,
- b) pkt 13 nowelizacji (do art. 28) – proponowane zmiany dotyczące wprowadzenia wymogów od kandydatów do służby w PSP: niekaralności oraz posiadania co najmniej średniego wykształcenia powodują usunięcie niespójności uregulowań w zakresie wymogów odnoszących się co do niekaralności strażaków oraz ustawowo regulują wymogi kwalifikacyjne zawarte dotychczas w

rozporządzeniu; wprowadzenie tych zmian nie spowoduje ujemnych skutków dla podmiotów, na które oddziałuje projektowana ustawa,

- c) pkt 16 nowelizacji (dodany art. 31a) – zakres podmiotowy zmiany dotyczy kwestii terminu odwołania strażaka ze stanowiska, statusu prawnego po odwołaniu, przeniesienia po odwołaniu na inne stanowisko, czy też do dyspozycji właściwego przełożonego; brak tych uregulowań w przepisach powoduje, że przy załatwianiu tych spraw należy stosować wykładnię systemową lub w drodze analogii przepisy Kodeksu pracy bądź przepisy pragmatyczne innych służb mundurowych; wprowadzenie proponowanych uregulowań wpłynie na spójność obowiązujących przepisów, usunięcie istniejących w tym zakresie wątpliwości, a także ułatwi strażakom ich zrozumienie,
- d) pkt 19 (do art. 35) – wychodząc naprzeciw postulatом związków zawodowych, działających w środowisku pożarniczym, żądających ustawowego uregulowania norm czasu służby strażaków, projekt wprowadza kompleksową ustawową regulację czasu służby strażaków, zrównując ich uprawnienia z uprawnieniami funkcjonariuszy innych służb mundurowych i pracowników – wprowadzając w tym zakresie standardy Unii Europejskiej; projektowane zmiany są korzystniejsze dla podmiotów regulacji w porównaniu z obecnie obowiązującym rozporządzeniem i adekwatnymi przepisami Kodeksu pracy,
- e) pkt 21 nowelizacji (do art. 36a), pkt 23 nowelizacji (do art. 37d), pkt 24 nowelizacji (do art. 39), pkt 25 nowelizacji (do art. 42), pkt 27 i 59 nowelizacji (do art. 49 ust. 1 i do art. 114d) – proponowane zmiany dotyczące okresowego opiniowania służbowego, delegowania strażaka, zawieszania w czynnościach służbowych, dokonywania okresowej oceny zdolności do służby oraz zwrotu kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymywanych w okresie nauki w szkołach PSP porządkują obowiązujące przepisy i nie powodują żadnych dodatkowych ujemnych skutków dla podmiotów objętych regulacją,
- f) pkt 36 nowelizacji (do art. 58) – mając na uwadze usunięcie kolizji interesów służby i interesów związków zawodowych, koniecznym jest wprowadzenie przepisu, że strażacy kierujący jednostką organizacyjną PSP i ich zastępcy nie mogą korzystać z ochrony, o której mowa w art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991

- r. o związkach zawodowych; nadrzędność interesów służby wymaga ograniczenia prawa do ochrony strażaka – kierownika jednostki i jego zastępców,
- g) pkt 39 i 40 nowelizacji (do art. 71 i dodanych art. 71a-71h) – w zakresie uprawnień strażaków do urlopu, proponuje się przyjąć rozwiązania oparte na aktualnych przepisach obowiązujących funkcjonariuszy innych służb mundurowych i pracowników, zgodne ze standardami Unii Europejskiej; proponowane uregulowania przybliżą przepisy urlopowe strażaków do systemowych regulacji, dotyczących pracowników, z uwzględnieniem różnic, wynikających ze specyfiki służby, ze względu na przeniesienie z rozporządzenia do ustawy przepisów regulujących prawo do urlopu i jego realizacji,
- h) pkt 50 nowelizacji (do art. 88) – prawa strażaków do wymiaru uposażenia zawarte dotychczas w rozporządzeniu proponuje się zamieścić w ustawie; proponowane zmiany nie powodują żadnych ujemnych skutków dla strażaków; pozostałe zmiany odnoszące się do innych świadczeń pieniężnych mają charakter porządkujący,
- 4) wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych:
- a) pkt 1 nowelizacji (dodane pkt 8 i 9 w art. 1 ust. 2 ustawy – rozszerzenie ustawowych zadań Państwowej Straży Pożarnej) – wydatki związane ze współdziałaniem PSP ze strażami i służbami ratowniczymi innych państw, a także realizacji innych zadań wynikających z umów międzynarodowych, w tym udziałem grup ratowniczych poza granicą państwa, są finansowane z budżetu państwa, w części ministra właściwego do spraw wewnętrznych; dopuszcza się również możliwość finansowania w całości lub części ze środków przyznanych na ten cel przez organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne; dysponentem środków w obu przypadkach jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej; natomiast obsługę finansową działania grupy ratowniczej prowadzi Komenda Główna PSP; nie dotyczy to sytuacji kierowania podmiotów krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego z regionów przygranicznych do akcji humanitarnych i ratowniczych poza granicę państwa przez komendanta wojewódzkiego i powiatowego; w tych przypadkach finansowanie odbywa się na podstawie obowiązujących umów

międzynarodowych oraz odrębnych przepisów; wydatki poniesione na ten cel będą uzależnione od wielu czynników, jak chociażby liczebności grupy ratowniczej, rodzaju działania, wyposażenia grupy, potrzebnego sprzętu, czasu i miejsca oddelegowania, warunków podróży,

- b) pkt 3 nowelizacji (dodanie ust. 2a i ust. 3 w art. 8) – propozycja nowych uregulowań nie pociąga za sobą obligatoryjnych skutków finansowych; w uzasadnionych sytuacjach daje jedynie możliwość wprowadzenia rozwiązań, które będą realizowane w ramach posiadanych środków finansowych, w budżetach jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej,
- c) pkt 4a tiret czwarte nowelizacji (art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy) – wydatki związane ze współdziałaniem PSP ze strażami i służbami ratowniczymi innych państw, a także realizacji innych zadań wynikających z umów międzynarodowych, w tym udziałem grup ratowniczych poza granicami kraju są finansowane z budżetu państwa, w części ministra właściwego do spraw wewnętrznych; dopuszcza się również możliwość finansowania w całości lub części ze środków przyznanych na ten cel przez organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne; dysponentem środków w obu przypadkach jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej; natomiast obsługę finansową działania grupy ratowniczej prowadzi Komenda Główna PSP; nie jest możliwe dokładne określenie skutków finansowych wejścia w życie nowych przepisów ustawy; wydatki poniesione na ten cel uzależnione będą od wielu czynników, jak chociażby liczebność grupy ratowniczej, rodzaj działania, wyposażenia grupy, potrzebnego sprzętu, czas i miejsce oddelegowania, warunków podróży,
- d) pkt 19 nowelizacji (art. 35) – wydatki wynikające z wprowadzenia norm czasu służby są finansowane z budżetu państwa, w części ministra właściwego do spraw wewnętrznych i w częściach wojewodów; dysponentem środków są odpowiednio Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej i wojewodowie; w 2005 r. nie nastąpi wzrost liczby etatów w Państwowej Straży Pożarnej, zaś ewentualne zmiany etatów będą uzgadniane z Ministrem Finansów,
- e) pkt 29 nowelizacji (dodany rozdział 5a ustawy) – wydatki związane z udziałem grup ratowniczych poza granicami kraju są finansowane z budżetu państwa, w

części ministra właściwego do spraw wewnętrznych; projekt dopuszcza również możliwość finansowania w całości lub części ze środków przyznanych na ten cel przez organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne; dysponentem środków jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, natomiast obsługę finansową działania grupy ratowniczej prowadzi Komenda Główna PSP; nie jest możliwe dokładne określenie skutków finansowych udziału grup ratowniczych poza granicami kraju; wydatki poniesione na ten cel uzależnione będą od wielu czynników, jak chociażby liczebność grupy ratowniczej, rodzaj działania, wyposażenia grupy, potrzebnego sprzętu, czas i miejsce oddelegowania, warunków podróży; stąd też decyzja o utworzeniu grupy ratowniczej powinna być każdorazowo poprzedzona analizą wydatków; propozycje nowych uregulowań nie generują nowych wydatków dla budżetu państwa, gdyż w poprzednich latach wydatki na akcje prowadzone poza granicami kraju były również ponoszone z rezerw celowych:

- w 2000 r. na pomoc dla Węgier i Rumunii (powodzie),
- w 2001 r. na pomoc humanitarną dla Indii i Ukrainy,
- w 2002 r. na pomoc humanitarną i akcję ratowniczą dla Czech i Niemiec (powodzie),

5) wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów:

projekt nie będzie miał bezpośredniego wpływu na wymienione obszary, aczkolwiek należy się spodziewać pośredniego, pozytywnego wpływu na sytuację regionów, w wyniku poprawy bezpieczeństwa państwa i obywateli; wyniknie to z projektowanego usprawnienia organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, poprawie warunków pracy strażaków i podniesienia poziomu ich kwalifikacji oraz unormowaniu zasad współpracy przygranicznej służb ratowniczych.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekr.Min.JP-1998 /04/DPE/kr

Warszawa, dnia 25.10, 2004 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Jarosław Pietras

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-190-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Straży Pożarnej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ryszard Kalisz
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji